

KONTRA

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 705 - ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 26 ΟΚΤΩΒΡΗ 2012

1,30 ΕΥΡΩ

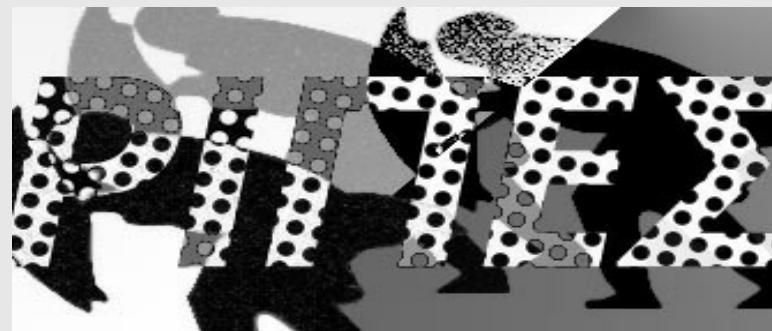

**Δεν είναι το χρέος,
μην έχεις αυταπάτες,
μηχανές φτηνές
θέλουν τους εργάτες**

ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

27/10: Κούβα: Ημέρα ανακάλυψης (1492) 27/10/1955: Διαδήλωσης για κυπριακό, συγκρουόσεις στο πουδαστών-αστυνομικών σε διάφορες πόλεις 28/10: Ελλάδα: Εθνική γιορτή 28/10/1905: Γενική απεργία, ο εργάτες ζητούν καθάριση του τσάρου (Ρωσία) 28/10/1970: Βόμβα («Ελληνική Μοχητική Αντίσταση») στην πλατεία Μητροπόλεως (Αθήνα) 28/10/1985: ΓΓ του ΚΚΣΕ ο Μιχαήλ Γκορμπατσόφ 29/10: Ημέρα κατά ψωρίασης, Τουρκία: Ημέρα Δημοκρατίας 29/10/1977: Ο επί δικτατορίας πρόεδρος του ΣΕΒ Θεσσαλίας Ν. Παπαρήγος απελεί με πιστόλι εργάτη στο εργοστάσιό του (Βόλος) 29/10/2004: Απόπειρα Επαναστατικού Αγώνα στη γέφυρα Πέτρου Ράλλη, δύο ικλούβες ΜΑΤ και βαν της ΕΛΑΣ γλίτωσαν από λάθος κατά την έκρηξη μηχανισμού 30/10: Ημέρα ορθοπεδικών 30/10/1903: 40.000 Ισπανοί ανθρακωρύχοι απεργούν με αίτημα εβδομαδιαία πληρωμή 30/10/1944: Απελευθέρωση Θεσσαλονίκης από τη ναζιστική κατοχή 30/10/1945: Ενας νεκρός και δέκα τραυματίες από χτύπημα απαδών Δεξιάς σε συγκέντρωση της πρώτης επετείου απελευθέρωσης της Θεσσαλονίκης 30/10/1948: Αεροπλάνο όπου επέβαιναν οι Τσακαλώτος, Βαν Φλίτ και άλλοι αξιωματικοί προσέκρουσε σε νάρκη στο αεροδρόμιο της Φλώρινας χωρίς κανείς να τραυματιστεί 30/10/1972: Διαδήλωση εκαποντάδων φοιτητών, συγκρούσεις με αστυνομία (Θεσσαλονίκη) 30/10/1976: Καταδίκη δεκατριών από 36 κατηγορούμενους για αντιαμερικανικά επεισόδια (Ρόδος) 30/10/1980: Ισχυρή έκρηξη καταστρέφει υποσταθμό ηλεκτρικού ρεύματος στην «Ψυγεία Ελλάδος ΑΕ» (ΕΛΑ) 31/10: Ημέρα αποταμίευσης 31/10/1926: Απόπειρα κατά Μουσολίνι, ο επιδόξος εκτελεστής σκοτώνεται από το πλήθος 31/10/1984: Δολοφονία Ιντιρά Γκάντι 1/11: Ημέρα χορτοφαγίας, Αλγερία, Βιετνάμ: Ημέρα επανάστασης (1954, 1963) 1/11/1968: Θάνατος Γ. Παπανδρέου 1/11/1977: Βόμβα στο δικαστικό μέγαρο Τζεραϊμπίκεν (Σάαρ) παρά τα πρωτοφανή αστυνομικά μέτρα (RAF) 1/11/1986: Δύο βόμβες («Αμεση Δράση») σε γραφεία ιδιωτικής αεροπορικής εταιρίας και κυβερνητικής υπηρεσίας για μετανάστες (Παρίσι) 1/11/2000: Ο 23χρονος Αλβανός Bledar Qosku σκοτώνεται «σε ανταλλαγή πυρών», αλλά το όπλο που δήθεν είχε δεν βρέθηκε ποτέ 2/11: Μεξικό, Πορτογαλία: Ημέρα νεκρών 2/11/1955: Δέκα τραυματίες αστυνομικοί και πολλοί πολίτες σε αντιβρετανική διαδήλωση (Πάτρα) 2/11/1977: Απαλλάσσεται ο βασανιστής Καλύβας, την ίδιο μέρα έντεκα μεταλλωρύχοι (Μαντέν Λάκο) καταδικάζονται σε 56 μήνες φυλάκισης συναλοικά 2/11/1989: Δύο βόμβες στο σπίτι αρχηγού ΕΛΑΣ I. Αντωνόπουλον δεν εξερράγησαν λόγω βλάβης (ΕΛΑ) 2/11/1991: Ρουκέτα εναντίον λεωφορείου ΜΑΤ στη Χαριλάου Τρικούπη, σκοτώνεται ο αστυνομικός Γιάννης Βάρης και τραυματίζονται άλλοι έξι (17N) 2/11/2002: Συνοριοφύλακες σκοτώνουν 32χρονο Αλβανό (Καστοριά).

● Επιπέλους, η αστική πολιτική ζωή της Ελλάδας απέκτησε σημείο αναφοράς ●●● Το επιφώνημα χαράς της Μέρκελ, όταν συνάντησε τον Σαμαρά ●●● Προβλέπουμε τη δημιουργία καινούργιας δημοσιογραφικής ιδιότητας με το όνομα «επιφώνηματολόγοι» ●●● Καταλαβαίνετε τι έχουμε να τραβήξουμε από τη φάρα των δωσιλόγων ●●● Η σήλη, πάντως, πληροφορήθηκε με ιδιαίτερο ενδιαφέρον την ύπαρξη βουλευτή της ΝΔ ονόματι Σταυρογιάννης, όστις διεγράφη με συνοπτικές διαδικασίες, διότι δήλωσε ότι διαψηφίστε τα νέα μέτρα ●●● Ο N. Νικολόπουλος έσπευσε να τον αγκαλιάσει, αλλά εμείς κατά Καμφένο μεριά τον βλέπουμε να τραβάει ●●● Πώς γίνεται και κάθε φορά που αποφασίζεται ένα πακέτο αντιλαϊκών μέτρων, βρισκόμαστε και στις παραμονές μιας πυρεμπινίας μετά την οποία η Ελλάδα δα χρεοκοπήσει, αν δεν πάρει τη δανειακή δόση; ●●● Ρητορικό είναι το ερώτημα, όπως αντιλαμβάνετε ●●● Εμείς να δημιουργούμε ότι αυτή η dead line είναι τόσο «σκληρή» που μπορεί να μετακινείται επί μήνες ●●● Ετοι και τώρα,

από τον Ιούλη (και τότε επίκειτο «χρεοκοπία», αν δημόσαστε), φτάσαμε στις 16 Νοέμβρη ●●● Ημερομηνία επιβεβαιωμένη διά στόματος Σαμαρά πλέον ●●● Το κόλπο έχει «βρομίσει», αλλά δεν έχουν και τίποτα καινούργιο, οπότε κάνουν την ανάγκη φιλοτιμία και το ξαναχρησιμοποιούν ●●● «Άν αρχίσεις να ξηλώνεις το πουλόβερ, κάποια στιγμή θα ξηλωδεί ολόκληρο» λένε οι ΔΗΜΑΡίτες για να δικαιολογήσουν την «αντίστασή» τους στις νέες ανατροπές στα εργασιακά ●●● Περί ποιού πουλόβερ γίνεται λόγος, του μισοξηλωμένου; ●●● Εμείς πάμε στοίχημα ότι και αυτό δα συνεχίσουν να το ξη-

λώνουν ●●● Αφού «καδάρισε» με τις εκλογές στη Γαλίθια και την Εουσάκαδι, ο Μαριάνο Ραχόι είναι έτοιμος για την πολυαναμενόμενη προσφυγή της Ισπανίας στο μηχανισμό «σπήριξ» ●●● Του έσφιξαν και λίγο τα λουριά στη σύνοδο κορυφής, οπότε έγινε πανέτοιμος ●●● Εως τώρα ο Τσίπρας προπαγάνδιζε τη «μεγάλη δημοκρατική παράταξη της αριστεράς» ●●● Στην τελευταία κεντρική επιτροπή του ΣΥΝ προσέδμεσε δυο λεξούλες για να ικανοποιήσει τους «αριστεροεμπατικούς» ●●● «Μεγάλη κινηματική, ριζοσπαστική και δημοκρατική παράταξη της

αριστεράς» ●●● Βγήκε, βέβαια, λίγο μακρινάρι, αλλά είναι μαδημένοι από τέτοια οι συνασπισμένοι ●●● Οταν πλησιάζεις προς την εξουσία, που τη δέλουν όλοι, δεν χαλάς καρδιές για δυο λεξούλες

●●● Δεν αντελήθηση τους πανηγυρισμούς για την εξτρά δήλωση που έκαναν οι «17» της Ευρωζώνης για να ικανοποίησουν τον επιμελέστατο Σαμαρά ●●● «Αυτές οι προύποδεσιες δια επιτρέψουν στην Ελλάδα να επιτύχει ανάπτυξη και να διασφαλίσει το μέλλον της στην ευρωζώνη» αναφέρει η δήλωση ●●● Αν δεν κάνω λάδος, είναι η πρώτη φορά που σε επίσημο κείμενο τίθεται εν αμφιβόλω η παραμονή της Ελλάδας στην Ευρωζώνη

●●● Ο Σαμαράς, οι υπουργοί του και οι σύμβουλοί του, όμως, ούτε που το πήραν χαμπάρι ●●● Εμάς ούτε που μας νοιάζει, αλλά το σημειώνουμε προς γνώση όλων ●●● Ρε σεις, οι Πασόκοι δα κάνουν... συντακτικό συνέδριο το Φλεβάρη ●●● Μεγάλα ζώρια τραβάει ο πρόεδρος (του εαυτού του) Βαγγέλης ●●● Μέχρι τότε δα δούμε πολλά... ●

◆ Την ώρα που στο ΠΑΣΟΚ «οφράζονται» για το αν πρέπει να γίνει ανασχηματισμός της κυβέρνησης, ενώ ο Σαμαράς στις Βρεξέλλες άφηνε ανοιχτό το ζήτημα, η ΔΗΜΑΡ έσπευσε να ρίξει μια αικόμη μεχαριά στους «συντρόφους του ΠΑΣΟΚ», βαθαίνοντας την εσωτρέφειά τους. Ανακοίνωσε ότι θεωρεί «άστοχη την οποιαδήποτε συζήτηση για ανασχηματισμό της κυβέρνησης», διότι διανύουμε μια «περίοδο που η χώρα επιχειρεί να αντιμετωπίσει μέσω διαπραγματεύσεων με τους εταίρους μειζονάθεμα». Συμπλήρωσε, δε, με νόημα (αναφερόμενη στην ουσία στους τρεις δικούς της υπουργούς που δέχονται πυρά), ότι τη ΔΗΜΑΡ «δεν την έχει απασχολήσει η συμμετοχή στελεχών της στη κυβέρνηση. Μπορεί να υπάρξει ο Πασόκος εκτός κυβέρνησης, όταν μάλιστα δεν είναι βουλευτής; Τι θα κάνει, προείστη στο λαό, να τρώει γιαούρια και ζαρζαβοτικά; Τώρα, λοιπόν, με το κόμμα μετέωρο, με τα παιλιά στελέχη εξαφανισμένα, μόνο με το μπάσιμο μερικών στην κυβέρνηση (έστω και σε θέσεις γενικών γραμματέων) μπορεί κάτι να κουνηθεί στην Ιπποκράτους.

◆ Γιατί, όμως, οι Πασόκοι τροφοδοτούν συνεχώς τη συζήτηση περί ανασχηματισμού; Γιατί όλο και περισσότεροι αντιλαμβάνονται ότι ο

Μπένι διέπραξε μεγάλη γκάφα όταν δεν άκουσε τον Χρυσοχοΐδη και τον Λοβέρδο που του εισηγούνταν να χώσει όσο το δυνατόν περισσότερα πολιτικά στελέχη στην κυβέρνηση. Μπορεί να υπάρξει ο Πασόκος εκτός κυβέρνησης, όταν μάλιστα δεν είναι βουλευτής; Τι θα κάνει, προείστη στο λαό, να τρώει γιαούρια και ζαρζαβοτικά; Τώρα, λοιπόν, με το κόμμα μετέωρο, με τα παιλιά στελέχη εξαφανισμένα, μόνο με το μπάσιμο μερικών στην κυβέρνηση (έστω και σε θέσεις γενικών γραμματέων) μπορεί κάτι να κουνηθεί στην Ιπποκράτους.

◆ «ΣΥΡΙΖΑ... στον ρεαλισμό - Δειλή στροφή δείχνει το προ-

σχέδιο Διακήρυξης του (νέου) ενιαίου κόμματος». Τίτλος και υπότιτλος από το φύλλο των «Νέων» της Παρασκευής 19 Οκτωβρίου. Καθ' όλα σημαντική η στροφή, όχι του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά της φυλλάδας του Ψυχάρη, που γενικά ακούει ΣΥΡΙΖΑ και βγάζει σπυράκια. Είναι προφανές ότι το συγκρότημα προκρίνεται στην ΣΥΡΙΖΑ ως εναλλακτική λύση εξουσίας και θέλει να ενισχύσει την πλευρά Τσίπρα, Δούρου και λοιπών... πασοκογενών δυνάμεων.

◆ Τους ενόχλησε η νεοναζί βουλευτής που χαρακτήρισε τους μετανάστες «υπανθρώπους» που «κουβαλάνε αρρώστιες». Οταν τα

έλεγε ο Λοβέρδος για τους απεργούς πενίας της Υπατίας, δεν είχαν ενοχληθεί καθόλου. ◆ Σύμφωνα με τα ρεπορτάζ ερώτηση: Μπορεί να ξαναγίνει η γεωργία της μόδας;

Απάντηση: Και μπορεί και πρέπει. Το έχει αποδείξει η γεωργία και στο παρελθόν που διέθετε πολύ λίγα μέσα, λιγότερη πληροφορική, ελάχιστη τεχνολογία, μπρόσες προγραμματικά να αποτελέσε

Μια τρίχα σ' ένα πιάτο με σκατά

Κάπτοιο του σερβίρισαν μια πιάτο με σκατά κι άρχισε να διαμαρτύρεται επειδή βρήκε μια τρίχα! Το γνωστό ρητό θυμίζει ο Φ. Κουβέλης, που έχει καταπιεί αμάσητη τη λαιλαπτα των 13,5 δισ. ευρώ και «κόλλησε» όχι στα εργασιακά, αλλά σε μερικά από τα εργασιακά, που αποτελούν το κερασάκι στην τούρτα. Ωστόσο, το «κόλλημα» του Κουβέλη έχει καταστεί μείζον πολιτικό ζήτημα και, όπως παρουσιάζεται, απειλεί τη συνοχή της συγκυβέρνησης των τριών.

Πρόκειται πράγματι για πολιτική κρίση κορυφών ή απλώς για ένα ακόμη –το κορυφοίο– επεισόδιο στο σίριαλ «Οι κόκκινες γραμμές»; Συνήθως σ' αυτές τις περιπτώσεις δεν ισχύει είτε το ένα είτε το άλλο. Ισχύουν ταυτόχρονα και τα δύο, με το ένα να τροφοδοτεί το άλλο. Εξηγούμαστε.

Το φάντασμα του Μιχελογιαννάκη κυνηγά τον Κουβέλη. Μπορεί ο βουλευτής Ηρακλείου να είναι ένας επαγγελματίας χειροκροτητής, που αρχικά εκστασιαζόταν με τον Γιωργάκη, μετά εξασφάλισε την επανεκλογή του χειροκροτώντας τον Κουβέλη και τώρα είναι έτοιμος να χειροκροτήσει τον Τσίπρα, όμως σημασία δεν έχει το πρόσωπο, αλλά αυτά που λέει. Ο Μιχελογιαννάκης την έκανε ήδη, ενώ με το καπέλο στο χέρι βρίσκονται ο Βουδούρης και ο Μουτσινάς, γνωστοί επίσης αλεξιπτωτιστές και καριερίστες. Αρά, ο Κουβέλης και ο πιοτοί βουλευτές και συνεργάτες του θα έχουν έτοικι αλλιώς πρόβλημα, αφού ο οινεξαρτοποιηθείς Μιχελογιαννάκης και οι άλλοι δύο δηλώνουν ότι θα καταψήφισουν ολόκληρο το πακέτο. Κάπτως πρέπει να ισοφαρίσουν (να δείξουν ότι ισοφαρίζουν) και επελέξαν τον τσακωμό «περί άνω σκιά», για να χρησιμοποιήσουμε τη φράση του Στουρνάρα, ώστε να δείξουν μια σκιά «αντίστασης» στις εισηγήσεις της τρίκαιας και στην «υποχωρητικότητα» των δύο άλλων εταίρων της κυβέρνησης.

Αυτοί οι χειρισμοί, όμως, σε καταστάσεις κρίσιμες και πολιτικά φορτισμένες έχουν πάντοτε παρενέργειες. Ο Βενιζέλος, για παράδειγμα, αντιμετωπίζει πιο χοντρό πρόβλημα από τον Κουβέλη. Οχι τόσο επειδή ο Παραστατίδης και ο Καστής δηλώνουν πως θα καταψήφισουν τα μέτρα, όσο γιατί το ΠΑΣΟΚ κατρακυλά και ο ίδιος βάλλεται πανταχόθεν, με αποτέλεσμα να φορτώνεται το μεγαλύτερο πολιτικό κόστος από την πολιτική της συγκυβέρνησης, γιατί αυτός είναι που έχει

τους περισσότερους πολιτικούς αντιπάλους, σε σχέση με τον Σαμαρά και τον Κουβέλη. Αν λοιπόν ο Κουβέλης «την κάνει», ο Βενιζέλος θα έχει ακόμα μεγαλύτερο πρόβλημα.

Πρόβλημα, όμως, θα έχει και ο Σαμαράς. Οχι τόσο επειδή μπορεί να βρεθούν ένας-δύο Σταυρογιάννηδες ακόμη, όσο γιατί θα δει την κυβέρνησή του να τρίζει. Ο Κουβέλης και η ΔΗΜΑΡ δεν είναι ο Καρατζαφέρης και το ΛΑΟΣ της περιόδου Παπαδήμου. Τότε το πρόβλημα ήταν καθαρά πολιτικό και όχι αριθμητικό, διότι η κυβέρνητη πλειοψηφία είναι η περιόδου άνετη και χωρίς τους βουλευτές του Καρατζαφέρη. Τώρα, όμως, η κυβέρνητη πλειοψηφία είναι εύθραυστη. Χωρίς τον Κουβέλη κατεβαίνει στους 160 βουλευτές και μ' ένα ΠΑΣΟΚ στα πρόσθυρα της διάλυσης, που κάθε άλλο παρά εμπιστοσύνη εμπνέει, παρά τη δεδομένη νομιμοφρούση του Βενιζέλου, του Λοβέρδου, του Χρυσοχοΐδη. Ολοι αυτοί, όμως, δεν εκπροσωπούν παρά μόνο τον εαυτό τους και ελάχιστους άλλους. Και το ερώτημα είναι τι θα κάνει ο Βενιζέλος, αν μείνει μόνος με τον Σαμαρά και δει το ΠΑΣΟΚ να κατρακύλα δημοσκοπικά σε ακόμη πιο μικρά μονοψηφία ποσοστά σε σχέση μ' αυτά που βρίσκεται σήμερα.

Πρέπει, λοιπόν, πάστη θυσία να σωθεί η τρικομματική μορφή της συγκυβέρνησης. Αυτό το θέλουν και οι τρεις

εταίροι, όταν όμως οι ιδιαίτερες επιδιώξεις του καθενός αποκλίνουν, μπορεί ανά πάσα στιγμή να γίνει η στραβή και μετά να τρέχουν και να μην προλαβαίνουν.

Η αλήθεια είναι ότι ο Σαμαράς με τον Στουρνάρα υποτίμησαν τα ζόρια του Κουβέλη. Θυμόμαστε όλοι πολύ καλά ότι από τις σεπτεμβριανές ακόμα συσκέψεις του τρίο ξεφύλια στο Μαξίμου ο Στουρνάρας έβγαινε και έλεγε ότι το πακέτο έχει κλείσει και μόνο κάποιες ασήμαντες λεπτομέρειες μένουν. Επί της ουσίας είχε δίκιο, από άποψη πολιτικού χειρισμού, όμως, αυτές οι δηλώσεις αποτελούσαν φτύσιμο για τον Κουβέλη και τον Βενιζέλο. Εβγαίνονταν οι τελευταίοι και έκαναν δηλώσεις περί συνεχιζόμενης σκληρής διαπραγμάτευσης (έπαιζαν το γνωστό θέατρο), ο Σαμαράς δεν έλεγε τίποτα κι άφηνε το Στουρνάρα με δηλώσεις στη Βουλή ο Στουρνάρας ανακοίνωσε ότι η συμφωνία έκλεισε, ότι η τρίκαια έκανε «δύο σημαντικές υποχρεώσεις στην Ελλάδα όσοι το τολμήσουμε!», που άφηνε να φανεί ότι θα προχωρήσει ακόμα και χωρίς τον Κουβέλη. Ενώ, την Τετάρτη τη μεσημέρι στη Βουλή ο Στουρνάρας ανακοίνωσε ότι η συμφωνία έκλεισε, ότι η τρίκαια

λογικό ήταν, μετά απ' αυτή τη σκληρή στάση των Σαμαρά-Στουρνάρα ο Κουβέλης να μη βάλει την ουρά στα σκέλια. Μέχρι και το βράδυ της Τετάρτης έξακολουθούσε να λέει πως δεν ψηφίζει τις τρεις συγκεκριμένες ρυθμίσεις για τα εργασιακά, οι οποίες στην πραγματικότητα είναι μόνο μία (αποζημίωση λόγω απόλυτης), δεδομένου ότι στη διάνοια κατάργηση της ΕΓΣΣΕ έχει δήη συμφωνήσει. Παράλληλα, όμως, είχε ξαμολύσει έμπιστα στελέχη του (Παπαδόπουλος, Χατζησωκράτης, Τσούκαλης, Μπίστης) στα ραδιόφωνα να λένε πως η ΔΗΜΑΡ εξακολουθεί να στηρίζει την κυβέρνηση και δεν πρόκειται να τη ρίξει. Ταυτόχρονα, οργίαζε το παρασκήνιο με επισκέψεις του Χατζησωκράτη στο Μαξίμου και συνομιλίες με τον Σταμάτη, καθώς και με τριγωνικές τηλεφωνικές επικοινωνίες Σαμαρά-Βενιζέλου-Κουβέλη, με τον δεύτερο να παίζει το ρόλο του ειρηνοποιού. Είναι φανερό ότι ο Κουβέλης αισθάνεται χολωμένος με τον Σαμαρά, αλλά κι ο Σαμαράς δεν μπορεί ν' αβαντάρει μόνο τον Κουβέλη, όταν ο Βενιζέλος «πτονάει» περισσότερο.

Τη στιγμή που η «Κ» φεύγει για το τυπογραφείο (Πέμπτη μεσημέρι), το παρασκήνιο ανάμεσα στους τρεις πόλους της συγκυβέρνησης οργιάζει. Ολοι θέλουν το κυβερνητικό εγχείριμα να συνεχιστεί και ψάχνουν να βρουν μια φόρμουλα απεμπλοκής από το «κόλλημα» του Κουβέλη, ώστε και το αντιλαϊκό-αντεργατικό πακέτο να ψηφιστεί και ο Κουβέλης... να φέρει τα σκατά χωρίς την τρίχα. Οι συντριπτικά περισσότερες πιθανότητες είναι να τα καταφέρουν.

– Αύξηση του ορίου συνταξιοδότησης κατά δύο χρόνια.
 – Μείωσης στις συντάξεις άνω των 1.000 ευρώ (άθροισμα κύριας και επικουρικής) κατά ποσοστά από 3% μέχρι 12%.
 – Μείωση των εφόποις των δημοσίων υπολλήγων κατά 23% και οινορομική κράτηση με χαράποι 3% στις συντάξεις για δύο όσους έχουν ήδη εισπράξει το εφόποι.
 – Κατάργηση των υπολειμμάτων δώρων χριστουγέννων και Πάσχα και επιδόματος αδείας για τους εργαζόμενους στο δημόσιο και διλογίου τους συνταξιούχων.
 – Μείωση της σύνταξης-φιλανθρωπικό βοήθημα του ΟΓΑ κατά 30 ευρώ το μήνα.
 – Χορήγηση του ΕΚΑΣ μόνο στους άνω των 64 ετών.
 – Απολύτες (με διάφορους τρόπους) 2.000 δημόσιων υπολλήγων το 2012 και 25.000 το 2013.
 – Αναστολή μέχρι το 2016 μιας σειράς επιδομάτων των εργαζόμενων στο δημόσιο.
 – Αναδρομική κατάργηση φοροσπαλλαγών για τα εισοδήματα του 2012.
 – Πλήρης καταβαράθρωση του συστήματος ιατρικής και φαρμακευτικής περιθώληψης, ώστε οι ασφαλισμένοι να πληρώνουν από την τοσέπτ τους.
 – Μείωση των επιστροφών ΦΠΑ στους αγρότες στο 6%.
 – Υποχρεωτικός (διά νόμου) μεταθέσεις καθηγητών και συγχωνεύσεις σχολείων.

■ Διαλυμένο μαγαζί

Ας ξεκινήσουμε από τον Θ. Πάγκαλο, που του αρέσει να βρίζει, όμως οι βρισιές του δεν περνάνε σχεδόν ποτέ στο ντούκου. Είναι γνωστό ότι ο Πάγκαλος κατατρύχεται από ένα σύμπλεγμα μεγαλείου (θεωρεί ότι είναι ο σπουδαιότερος αστός πολιτικός της τελευταίας 40ετίας, αλλά το σύστημα δεν του το ανταπέδωσε). Είναι γνωστό, επίσης, ότι μισεί τον Τσίπρα, οπότε μάλλον καλό του κάνει όταν τον αποκαλεί «γελοίο» (πάρτι πρέπει να έκαναν στην Κουμουνδούρου ακούγοντας το κατά Τσίπρα παγκαλικό υβρεολόγιο από τον Βήμα FM). Οταν, όμως, ο Πάγκαλος αρχίζει τις συγκρίσεις Σαμαρά-Βενιζέλου, το πρόγμα αλλάζει. Εκεί μπαίνουμε στα χωράφια της... σοβαρής πολιτικής. Για τον Σαμαρά δηλώνει «ευχάριστα έκπληκτο». Σκιογραφεί με μαστιρί το προφίλ του «πολιτικού αντιπάλου» του: «Είμαι ευχάριστα έκπληκτος, γιατί δεν περίμενα ότι θα μπορέσει να συνδύσει το δικό του κόμμα, με τις στάσεις και τις αντιστάσεις του, το ΠΑΣΟΚ στην κατάσταση που είναι σήμερα και ένα κόμμα που έχει προκύψει από την κομμουνιστική προελευσης Αριστερά, με όλες βλέψεις και άλλους προσανατολισμούς, όπως είναι το κόμμα του κ. Κουβέλη. Είναι ένα επίτευγμα, που από τον Σαμαρά της Πολιτικής Ανοίξης δεν το περίμενα. Φαίνεται ότι έχει ωριμάζει. Και ένας πολιτικός που ωριμάζει μου αρέσει, όπως και ένας πολιτικός που αλλάζει μου αρέσει».

Φυσικά, ο Πάγκαλος δε θέλει να βλέπει τον Σαμαρά ούτε ζωγραφιστό, όπως και οποιονδήποτε άλλον αστό πολιτικό (το σύν

Την πάτησε ο «πολύς» πρόεδρος της Παλαιστινιακής Αρχής Μαχμούντ Αμπάς με τις δημοτικές εκλογές που έστησε σε 93 πόλεις και χωριά της Δυτικής Οχθής, για πρώτη φορά μετά τις βουλευτικές εκλογές του Γενάρη του 2006. Μπορεί να κέρδισε η Φατάχ, η νίκη της όμως ήταν άνευ σημασίας, αφού η συμμετοχή δεν ξεπέρασε το 55% συνολικά, λόγω του μποϊκοτάζ της Χαμάς, που αρνήθηκε να συμμετάσχει στις εκλογές από τη στιγμή που δεν έχει πραγματοποιηθεί στην πράξη η εθνική ενότητα (για την οποία τόσες πολλές συμφωνίες έχουν γίνει αλλά έχουν μείνει στα χαρτιά) και δεν έχουν σταματήσει οι διώξεις οπαδών και στελεχών της. Στο σχολείο που ψήφισε ο ίδιος ο Αμπάς, το περασμένο Σάββατο το πρωί, η συμμετοχή δεν ξεπέρασε το 27% (όπως μας πληροφορούν οι

Εκλογές παρωδία

Τάιμς της Νέας Υόρκης!

Στις βουλευτικές εκλογές του 2006, στις οποίες νίκησε η Χαμάς, η συμμετοχή είχε ξεπέρασε το 75%, ενώ στις δημοτικές του 2005 είχε ξεπέρασε τα δύο τρίτα των εγγε-

γραμμένων ψηφοφόρων. Αν
όμως η χαμηλή συμμετοχή
στις δημοτικές εκλογές ήταν
το πρώτο χαστούκι στους
ηγετίσκους της Φατάχ, το
δεύτερο ήταν η πανωλεθρία
των υποψηφίων της Φατάχ

τρόπο την αντίθεσή τους στη συνεργασία της οργάνωσης με το Ισραήλ υπό την ηγεσία του προέδρου Αμπάς.

Πολλοί αναλυτές υποστήριζουν ότι οι δημοτικές εκλογές αποτελούσαν πρόβα του Αμπάς για διεξαγωγή νέων βουλευτικών εκλογών (που έχουν καθυστερήσει ήδη πάνω από δύο χρόνια). Τα γεγονότα όμως δείχνουν ότι οποιαδήποτε προσπάθεια για διεξαγωγή εκλογών χωρίς τη συμμετοχή της Χαμάς θα καταστήσει τα αποτελέσματα των εκλογών αυτών πλήρως απαξιωμένα και την κυβέρνηση που θα σχηματιστεί χωρίς καμία κοινωνική νομιμοποίηση.

Σαν να μην έφτανε το στρατόπατο από τις εκλογές- φιάσκο, η Παλαιοτινιακή Αρχή βρίσκεται αντιμέτωπη με την οργή των δημόσιων υπαλλήλων για τις καθυστε-

ρημένες και ελλιπείς πληρωμές των μισθών τους. Την περασμένη Τρίτη, όπως αναφέρει το παλαιστινιακό πρακτορείο Maan, η Δυτική Οχθη παρέλυσε από την απεργία των δημόσιων υπαλλήλων σε υπουργεία, πανεπιστήμια, σχολεία και προσφυγικά στρατόπεδα.

Η Παλαιοστινιακή Αρχή έχει πέσει σε πλήρη ανυποληψία! Αυτό βλέπουν και οι Σιωνιστές, γι' αυτό και έχουν αποφασίσει ότι τη βρόμικη δουλειά θα την κάνουν μόνοι τους, αδιαφορώντας για «ειρηνευτικές διαδικασίες», αφού δεν μπορούν να οδηγήσουν εκεί που θελουν: στην πλήρη υποταγή του παλαιοστινιακού λαού με τη βοήθεια παλαιοστίνιων Κουύστινγκ. Γι' αυτό και πραγματοποιούν συνεχώς επιθέσεις στη Γάζα, μήπως και καταφέρουν να την κάμψουν. Μέχρι στιγμής μάταια όμως.

«Περιμένοντας τους Ταλιμπάν στο Αφγανιστάν»

«Περιμένοντας τους Ταλιμπάν στο Αφγανιστάν». Με τον τίτλο αυτό δόθηκε στη δημοσιότητα στα τέλη Σεπτεμβρίου μια νέα έκθεση, 23 σελίδων, για την πορεία του πολέμου στο Αφγανιστάν, του Gilles Dorronsoro, από τους πιο έμπειρους μελετητές των αμερικάνικων πολέμων και ειδικού για το Αφγανιστάν στο Carnegie Endowment for International Peace. Η δημοσιοποίηση της έκθεσης συνέπεσε με την αποχώρηση των 33.000 αμερικάνων στρατιωτών που είχαν αποσταλεί πριν από δύο χρόνια στο Αφγανιστάν για την διαβόητη επιχείρηση «Surge» (μέγα κύμα) εναντίον των Ταλιμπάν στο νότιο και ανατολικό Αφγανιστάν, το άδοξο τέλος της οποίας καθώς και η κατακόρυφη αύξηση των επιθέσεων εναντίον νατοϊκών στρατιωτών από αφγανούς συναδέλφους τους αποκαλύπτουν την πλήρη αποτυχία της αμερικανικής στρατηγικής εξόδου από το βάλτο του Αφγανιστάν και επιβεβαιώνουν τα απαισιόδοξα συμπεράσματα της έκθεσης.

Ο συντάκτης της έκθεσης, μεταξύ άλλων, επισημαίνει ότι η αποχώρηση έχει γίνει αναγκαίοτη παρά επιλογή, με εναλλακτική λύση την εμπλοκή σε μια όλο και πιο βάρβαρη στρατιωτική κατοχή. Οτι η εξέγερση είναι ανθεκτική και η στοχευμένη εξόντωση χιλιάδων Ταλιμπάν έχει μόνο παροδικές, τοπικές επιπτώσεις. Οτι το πρόγραμμα «επανένταξης» ανταρτών έχει αποτύχει και είναι βαθιά αντιπαραγωγικό, τροφοδοτώντας τη διαφθορά και την αταξία, χωρίς να αποδυναμώνει την εξέγερση. Οτι το καθεστώς Καρζάι θα αντιμετωπίσει τρεις μεγάλες κρίσεις καθώς τα νατοϊκά στρατεύματα θα αποχωρούν: οικονομική κρίση, που επισπεύδεται από την απότομη μείωση της δυτικής βοήθειας, θεσμική κρίση με το τέλος της θητείας του Καρζάι το 2014 και τις ενδείξεις ότι μεγάλο τμήμα της πολιτικής ελίτ ετοιμάζεται ήδη να εγκαταλείψει τη χώρα και κρίση ασφάλειας καθώς μεγάλα τμήματα της χώρας θα φύγουν από τον κυβερνητικό έλεγχο.

χο παρά το τεράστιο επίσημο μέγεθος των δυνάμεων Ασφάλειας. Προβλέπει ότι την ερχόμενη άνοιξη το ανατολικό Αργανιστάν και η περιοχή γύρω από την Καμπούλ θα απειληθούν σοβαρά από μια προελαση των Ταλιμπάν, ότι η κατάσταση θα χειροτερέψει μετά το 2014, όταν τα περισσότερα αμερικάνικα στρατεύματα θα έχουν αποχωρήσει, και ότι το σημερινό καθεστώς είναι πολύ πιθανόν να καταφρεύσει μέσα σε λίγα χρόνια. Επίσης, προειδοποιεί ότι ο πολιτικός κατακερματισμός, είτε με τη μορφή πολιτοφυλακών είτε με την εγκατάσταση κρησφύγετων στο βορρά, στρώνει το έδαφος για ένα μακρόχρονο εμφύλιο πόλεμο και ότι οι ΗΠΑ δεν θα μπορέσουν να προωθήσουν τα μακροπρόθεσμα συμφέροντά τους μέσα και γύρω από το Αργανιστάν, αν δεν θελήσουν να διαπραγματευτούν με τους Ταλιμπάν, παρόλο που κάτι τέτοιο είναι απιθανό πριν από την αποχώρηση των στρατευμάτων.

Ιδού μερικά χαρακτηριστικά από-
σπάσματα της έκθεσης:

«Η αποχώρηση είναι αναπόφευ-
κτη, όποιο κι αν είναι το αποτέλεσμα
των προεδρικών εκλογών στις ΗΠΑ,
λόγω της βαθιάς δυσαρέσκειας της
κοινής γνώμης και της αμετάκλητης
αποχώρησης των ευρωπαίων συμ-
μάχων...».

Τελικά, η αποχώρηση είναι το αποτέλεσμα μιας αποτυχημένης στρατηγικής και η συμμαχία αφήνει πίσω μια κατάσταση σε ορισμένα σημεία χειρότερη απ' αυτήν πριν από το 2001... Ακόμη και η περιβόλητη surge, όπως σχεδιάστηκε το 2009, δεν είχε ποτέ την ευκαιρία να αντιστρέψει τη δυναμική των πραγμάτων. Το αποτέλεσμα της surge ήταν περιορισμένο στρατιωτικά και καταστροφικό πολιτικά, καθώς το υπερβολικό κόστος της οδήγησε τη συμμαχία να ορίσει μονομερώς ημερομηνία αποχώρησης, περιορίζοντας την ικανότητά της να διαπραγματευτεί με την εξέγερση.

Επιπλέον, η εξεγερση δεν έχει απο-

δυναμωθεί σημαντικά από τις πρόσφατες στρατιωτικές επιχειρήσεις και παραμένει ζωτική απειλή για την κυβέρνηση της Καμπούλ, ιδιαίτερα επειδή δεν υπάρχει κανένα σημάδι μείωσης της πακιστανικής υποστήριξης στους Ταλιμπάν. Στην πραγματικότητα, η αποχώρηση θα μεταφραστεί αυτόματα σε μια προέλαση των Ταλιμπάν, ιδιαίτερα στις ανατολικές και νότιες περιοχές, όπως τη Χελμαντ, όπου οι αντάρτες περιορίζονται μόνο από τις συνεχείς προσπάθειες των συμμαχικών δυνάμεων...

Συνεπώς, στην καλύτερη περίπτωση, η αφγανική κυβέρνηση θα μπορέσει να εγγυηθεί την ασφάλεια των μεγάλων πόλεων και λίγων εκ φύσεως φιλοκυβερνητικών περιοχών, αλλά θα χάσει τον έλεγχο των αγροτικών περιοχών των Παστούν και των επαρχιών που συνορεύουν με το Πακιστάν, χωρίς καμιά προοπτική να τον ανακτήσει. Ο διεθνές ομάδες μοχητών του ιερού πολέμου θα απολαμβάνουν ένα εκτεταμένο καταφύγιο στα αφγανοπακιστανικά σύνορα, εναντίον των οποίων οι αντιτρομοκρατικές τεχνικές, όπως η χρήση των τηλεκατευθυνόμενων βομβαρδιστικών και οι επιδρομές, θα είναι μόνο οριακά αποτελεσματικές. Μακροπρόθεσμα, είναι αδύνατο να ελέγξεις μια εκτεταμένη γεωγραφική περιφέρεια και εκατομμύρια κατοίκους χωρίς κάποια υποστήριξη στο έδαφος, ειδικά όταν ο πληθυσμός είναι ολοφάνερα αντίθετος σε τέτοιες επιχειρήσεις....

Στις αρχές του 2010, η surge ξεκίνησε με πρόσθετα αμερικάνικα στρατεύματα που στάλθηκαν στο Αφγανιστάν, με την ελπίδα να αντιστρέψει το συσχετισμό δυνάμεων, να πιέσει τους αντάρτες να υποστηρίξουν την αφγανική κυβέρνηση και να της επιτρέψουν να συγκροτήσει το στρατό της και να βελτιώσει τη διακυβέρνηση. Στρατιωτικές επιχειρήσεις πρωτοφανούς σφοδρότητας προγραμματοποιήθηκαν στη διάρκεια του 2010 και 2011 και υπήρξε σημαντική αύξηση στην απωλειών στους αντάρτες, στα συμμαχικά στρατεύματα και στους πολί-

ΤΕΣ

Κάτω από την πίεση της εξέγερσης, ευνοήθηκαν οι στρατιωτικές λύσεις σε βάρος μιας πολιτικής προσέγγισης. Οι αμερικανικές δυνάμεις έδωσαν προτεραιότητα στην τακτική που πίστευαν ότι δούλεψε καλά στο Ιράκ: τη συστηματική εξόντωση ηγετικών στελεχών της εξέγερσης με νυκτερινές επιδρομές. Χιλιάδες Ταλιμπάν, επικεφαλής ομάδων και τοπικούς αξιωματούχους μελητή της σκιάδου της κυβέρνησης, δολοφονήθηκαν.

Τα όρια αυτής της προσέγγισης έχουν γίνει τώρα φανερά. Στο μεγαλύτερο μέρος τους οι στόχοι της surge δεν εκπληρώθηκαν, εν μέρει λόγω της πακιστανικής υποστήριξης στους Ταλιμπάν. Η μόνη πρόοδος σημειώθηκε σε πολύ τοπικό επίπεδο και δεν θα επιβιώσει μετά την αποχώρηση των αμερικανικών στρατευμάτων. Με ένα πλήθυσμό μαζικά αντίθετο στις επιδρομές, αυτή η τακτική συνέπεσε με την εγκατάλειψη της προσπάθειας να κερδηθούν οι καρδιές και τα μυαλά...

Οι στοχευμένες δολοφονίες χιλιάδων Ταλιμπάν είχαν μόνο παροδικές τοπικές επιπτώσεις, γιατί η γησίστης εξέγερσης ζει στο Πακιστάν υπό την προστασία του πακιστανικού στρατού και δεν έχει άμεσα επιπτώσεις από τα χτυπήματα. Επιπλέον, τα μεσαία στελέχη αντικαθίστανται γρήγορα. ..Εναί επίσης πολιτική των Ταλιμπάν (όπως τη δεκαετία του '90) να αντικαθίστουν τακτικά τα τοπικά και επαρχιακά στελέχη για να αποφεύγουν τη δημιουργία ισχυρών τοπικών παραγόντων και προβλημάτων διαφθοράς.

Περισσότερο από στρατιωτική οργάνωση τα μέλη των Ταλιμπάν αποτελούν ένα πολιτικό κόμμα, γεγονός που εξηγεί τη μεταχείριση του πλήρους μέσω του νομικού συστήματος και των φόρων, για παράδειγμα. Οι συμμαχικές δυνάμεις δεν κατάφεραν να διαλύσουν αυτή τη σκιώδη κυβέρνηση, ώστε η καρδιά της οργάνωσης διατηρήθηκε. Η ελειψη αξιο-

σημείωτης προόδου στη διακυβέρνηση από την αφγανική κυβέρνηση εμπόδισε τη στρατιωτική πρόοδο να έχει μακριπρόθεσμο αποτέλεσμα. Και ενώ ο ρυθμός των επιχειρήσεων πέτυχε να σπείρει σύγχυση ανάμεσα στους Ταλιμπάν σε τοπικό επίπεδο, για παράδειγμα στην Κανταχάρ ή στη Χελμαντ, το νομικό τους σύστημα συνεχίζει να λειτουργεί, με εφετεία και ένα ταχύ και γενικά αδιάφθορο σύστημα δικαιοσύνης. Σύμφωνα με διάφορες πηγές, ο αριθμός των περιοχών στις οποίες οι Ταλιμπάν διοιχειρίζονται αποτελεσματικά τη δικαιοσύνη είναι 150 σε σύνολο 398.

Ενας κολός δείκτης της αντοχής της εξέγερσης είναι η αποτυχία της αμερικανικής πολιτικής «επανένταξης»... Οσοι δέχονται να «επανενταχθούν» καταθέτουν τα βαριά όπλα τους, υπογράφουν έναν όρκο πίστης, παίρνουν μισθό 120 δολάρια για τρεις μήνες, συμμετέχουν σ' ένα πρόγραμμα «επανένταξης» και παρέχονται μικρά δάνεια στις κοινότητες που τους δέχονται...

Η συμμαχία θεωρεί το πρόγραμμα αυτό επιτυχημένο, όμως είναι βαθιά αντιπαραγωγικό και τροφοδοτεί τη διακριθορά και την αταξία, χωρίς να αποδύναμώνει την εξέγερση. Επιπλέον, τα στατιστικά στοιχεία είναι χαμηλά. Το 2011, έγιναν περίπου 3.000 «επανεντάξεις» σ' όλη τη χώρα.... Στο μεταξύ, η εξέγερση έχει στρατολογήσει δεκάδες χιλιάδες μαχητές. Συν τοις άλλοις, αυτοί που έχουν πάει με το μέρος της κυβέρνησης δεν είναι σημαντικοί διοικητές και το πρόγραμμα δεν έχει καφιά μετρήσιμη επίπτωση στην εξέγερση. Επιπλέον, η μεγάλη πλειοψηφία αυτών που έχουν «επανενταχτεί» προέρχονται από το βάρειο και δυτικό Αργανιστάν, από τις πιο ήσυχες σχετικά περιοχές, γεγονός που δείχνει ότι το πρόγραμμα δεν λειτουργεί όπως έχει σχεδιαστεί. Αντίθετα, στην Καντοχάρ και στη Χέλμαντ, όπου η συμμαχική προσπάθεια είναι πολύ ισχυρή, οι «επανεντάξεις» είναι πρακτικά ανύπαρκτες.

Σε τεντωμένο σχοινί ο Λίβανος

Ηέκρηξη του παγιδευμένου αυτοκινήτου στο κέντρο της Βηρυτού την περασμένη Παρασκευή, που είχε ως αποτέλεσμα τον τραυματισμό 78 και τον θάνατο οκτώ ατόμων, μεταξύ των οποίων ο επικεφαλής της λιβανέζικης ΚΥΠ, Βισάμ Αλ Χασάμ, που ήταν και ο στόχος της επίθεσης, ήταν επόμενον ανοίξει τον ασκό του Αιόλου σε μια χώρα που σπαράσσεται από εσωτερικές αντιθέσεις, οι οποίες στο παρελθόν οδήγησαν σ' έναν αιματηρό εμφύλιο πόλεμο που κράτησε 15 χρόνια (1975-1990).

Η φιλοδυτική αντιπολίτευση κατηγόρησε ανοιχτά το συριακό καθεστώς ότι σχεδίασε τη δολοφονία και ξεσήκωσε τους οπαδούς της σε διάφορες πόλεις του Λιβάνου, που συγκρούστηκαν με την αστυνομία, με αποτέλεσμα τουλάχιστον έξι νεκρούς. Μερικές εκαντοντάδες διαδηλωτών επιχείρησαν να εισβάλουν στο γραφείο του πρωθυπουργού, πριν τους σταματήσει η αστυνομία με δακρυγόνα. Η συριακή κυβέρνηση καταδίκασε την επίθεση ως «δειλή και τρομοκρατική», ενώ η Χεζμπολά (που στηρίζει το καθεστώς Ασαντ) την καταδίκασε με τη σειρά της και δήλωσε ότι υποσκάπτει «τη σταθερότητα και την εθνική ενότητα». Οι Αμερικανοί καταδίκασαν την επίθεση, χωρίς να αναφέρουν λέξη για τη Συρία, ενώ το Ισραήλ τηρεί σιγήν ιχθύος (η ιστοσελίδα του

υπουργείου Εξωτερικών δεν είχε ούτε μια ανακοίνωση πάνω στο ζήτημα μέχρι την περασμένη Τρίτη).

Εύλογα προκύπτει το ερώτημα ποιος ήταν πίσω από τη δολοφονία. Η Συρία με τη Χεζμπολά, όπως της κατηγορεί ο ισραηλινός Τύπος, ή μόνο το συριακό καθεστώς, όπως υποστηρίζει η φιλοδυτική αντιπολίτευση του Λιβάνου; Το Ισραήλ, όπως υπονοεί το ιρανικό ειδησεογραφικό πρακτορείο Press TV, για να υποσκάψει τη Χεζμπολά και τη Συρία στο Λιβάνο; Ή η Αλ Κάιντα, για να αποσταθεροποιήσει την περιοχή; Χωρίς να αποκλείουμε καταρχάς κανένα από τα παραπάνω σενάρια, ας δουμε πώς έχουν τα γεγονότα με την υπόθεση αυτή.

Ο Χασάμ ήταν ο αρχιασφαλίτης που ερευνούσε την υπόθεση της δολοφονίας του πρώην πρωθυπουργού του Λιβάνου Ραφίκ Χαρίρι το 2005. Το περασμένο Ιούνη, το «Ειδικό Δικαστήριο για το Λιβάνο», που έστησε ο ΟΗΕ, ενέπλεξε τέσσερα μέλη της Χεζμπολά στη δολοφονία Χαρίρι. Δεδομένου ότι ο Χασάμ ήταν ο αρχιασφαλίτης επικεφαλής της έρευνας στο εσωτερικό του Λιβάνου (στενά συνδεδεμένος με τη φιλοδυτική αντιπολίτευση), είναι ηλίου φαεινότερο ποιος κρυβόταν πίσω από αυτές τις «αποκαλύψεις». Τον περασμένο Αύγουστο ο Χασάμ έστειλε στη φυλακή τον πρώην υπουργό Γληφοφοριών και Τουρισμού, τον ελληνικής καταγωγής κα-

θολικό Μάικλ Σαμάχα, γνωστό για τη φιλοσυριακή του στάση, που συνελήφθη με την κατηγορία ότι σχεδίαζε τρομοκρατικές επιθέσεις στη χώρα, σε συνεργασία με τον επικεφαλής της συριακής ΚΥΠ και έναν ακόμα σύριο αξιωματούχο. Ο Σαμάχα γρήγορα ομολόγησε την ενοχή του (χωρίς εξαναγκασμό –όποιος θελεί το πιστεύει– σύμφωνα με τον πρωθυπουργό του Λιβάνου Νατζίμπ Μικάτι, τον οποίο η λιβανέζικη φιλοδυτική αντιπολίτευση κατηγορεί ως... φιλοσύριο!) και ενέπλεξε τον ίδιο τον Ασαντ, όπως έγραψε η ογγόλφωνη εφημερίδα του Λιβάνου «The Daily Star» τον περασμένο Σεπτέμβρη.

Ουτόσο, δεν έγινε κανένας ιδιαίτερος ντόρος για το γεγονός. Τι όφελος θα είχαν επομένως η Συρία και η Χεζμπολά από τη δολοφονία του αρχιασφαλίτη; Αν ο Χασάμ είχε στοιχεία που «καίνε» τη Χεζμπολά για τη δολοφονία του Χαρίρι, θα τα είχε παρουσιάσει ήδη (μετά πολλών επαίνων, ως φιλοδυτικός που ήταν), όμως κανένα νέο στοιχείο δεν είχε δοθεί στη δημοσιότητα, πέραν των κατηγοριών που το στημένο δικαστήριο του ΟΗΕ φρόντισε να αποδώσει σε τέσσερα μέλη της Χεζμπολά. Η Χεζμπολά συμμετέχει στην κυβέρνηση και κανέναν λόγο δε θα είχε να την αποσταθεροποιήσει πολιτικά. Με μια τέτοια δολοφονική επίθεση (παρόμοια είχε να

γίνει από το 2008) ήταν σίγουρο ότι θα υποσκαπτόταν η κυβέρνητική σταθερότητα και θα έπαιρναν αέρα οι φιλοδυτικές δυνάμεις.

Από την άλλη, γιατί το καθεστώς Ασαντ να σκοτώσει τώρα τον Χαρίρι; Από τη σπηλή που ο Σαμάχα έχει ήδη ομολογήσει την ενοχή του και έχει εμπλέξει το συριακό καθεστώς στην «τρομοκρατία», τι χειρότερο θα μπορούσε να περιμένει το συριακό καθεστώς από τις «αποκαλύψεις» του αρχιασφαλίτη; Πιθανότερο είναι, επομένως, η επίθεση να οργανώθηκε απ' αυτούς που έχουν κάθε όφελος να ξεσκόψουν τις φιλοδυτικές δυνάμεις και να υποσκάψουν τη φήμη της Χεζμπολά. Ο νοιότων νοείτω.

Τώρα, ο Λιβάνος μοιάζει να μπαίνει σε εμφύλιοπολεμικά μονοπάτια. Μετά τις ταραχές που συγκλόνισαν τη χώρα το Σαββατοκύριακο, η κοινοβουλευτική ομάδα του φιλοδυτικού «Κινήματος για το Μέλλον» (του υιού Χαρίρι) ζητά την παραίτηση της κυβέρνησης και δηλώνει ότι δεν θα παίρνει μέρος σε οποιεσδήποτε πολιτικές δραστηριότητες: εθνικό διάλογο, κοινοβουλευτικές συνεδριάσεις και πολιτικές συναντήσεις με την κυβέρνηση και τους αξιωματούχους της, μέχρι αυτή να παραιτηθεί. Αυτό θα σηματοδοτήσει νέα περίοδο αστάθειας για τη χώρα, που κανένας διπορεύεται να προβλέψει πού θα οδηγήσει.

■ Νότια Αφρική

Το ταξικό απαρτχάιντ και ο Περισσός

Ο «σύντροφος» Τζέικοπ Ζούμα, πρόεδρος της Νότιας Αφρικής, πρόεδρος του Αφρικανικού Εθνικού Κογκρέσου και πρώην διαπρεπές στέλεχος του «Κομμουνιστικού» Κόμματος της Ν. Αφρικής (SACP) έσπασε επιτέλους τη σιωπή του την Τετάρτη 17 Οκτωβρίου στην Πρετόρια, σε συνέντευξη Τύπου που παρέθεσε μετά από πεντάρωη κλειστή σύσκεψη με τα στελέχη της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας του παντοδύναμου Κογκρέσου Νοτιοαφρικανικών Συνδικάτων (COSATU), της Εθνικής Ενωσης Μεταλλεργών (NUM) και εκπροσώπους των καπιταλιστών. Ξεσπάθωσε ενάντια στους απεργούς εργάτες των ορυχείων που διασαλεύουν εδώ και μήνες την τάξη, την ησυχία και την ασφάλεια των ευπολητών πολιτών καθώς και των «ευεργετών» αποκιοκρατών, στελέχων πολιυεθνικών που λυμαίνονται τα πολύτιμα μέταλλα της Ν. Αφρικής.

Ο Ζούμα κάλεσε τους απεργούς να επιστρέψουν άπροσοι, χωρίς καμία ικανοποίηση των αιτημάτων τους, χωρίς αυξήσεις μισθών, στα κάτεργα των

πολυεθνικών, γιατί οι απεργοί που κάνουν είναι... «παράνομες». Συγκεκριμένα είπε: «Καλούμε τους εργάτες που συμμετέχουν σε απεργίες που δεν καλύπτονται από το νόμο να επιστρέψουν στη δουλειά τους όσο το δυνατόν συντομότερα, ώστε να εξαμαλυνθεί η παραγωγή στη βιομηχανία εξόρυξης (...). Η βία και ο εκφοβισμός πρέπει να λάβουν τέλος. Δεν έχουν καμία θέση στο σύστημα μας». Για κερασάκι στην τούρτα ο Ζούμα πέταξε στο τέλος και μια έκκληση προς τα στελέχη των επιχειρήσεων και του δημόσιου τομέα να παραγώσουν τις αιχνήσεις στους μισθούς τους και τα μπόνους τους για τον επόμενο χρόνο! «Αυτή η πράξη θα σηματοδοτύσει μια ισχυρή δέσμευση, προκειμένου να χτίσουμε μια δίκαιη οικονομία», είπε.

Στις 16 Αυγούστου, σε οργανισμένη εξόρυξη πλαταίνας στην Μαρικάνα, 34 απεργοί μεταλλεργάτες άφηναν την τελευταία τους πνοή από τη δολοφονική επίθεση των μπάτσων την πρώην μαγιά των στελέχων του απαρτχάιντ, έβγαλε κατευθείαν φριμάνι ενάντια στους εργάτες που απεργούσαν, κατηγορώντας τους ως «διασπαστές», προβοκάτορες κτλ. Οι νεκροί,

χάιντ ξύπνησαν ξαφνικά μεμμάτις σε όλο τον πλανήτη που παρακολουθούσε, δεκασχάρια χρόνια μετά την πτώση του καθεστώτος της λευκής αποικιοκρατίας, τους ήγετές της εξέγερσης και της απελευθέρωσης σαν τον Ζούμα να χρησιμοποιούν τα ίδια μέσα με τους λευκούς αποικιοκράτες για να τσακίσουν μια απεργία εργατών. Δυστυχώς, όπως συμβαίνει πολλάκις στην Ιστορία, από παρόμοιες περιπτώσεις πως, όταν θέλεις να συγκαλύψεις έναν έγκλημα, συστήνεις και μια επιτροπή.

Αυτή τη φορά ο πρόεδρος Ζούμα εδώσει ο ίδιος –είχαν προηγηθεί άλλοι κυβερνητικοί αξιωματούχοι– το ένασυμα της κυβερνητικής αντεπιθεσης. Δύο μήνες μετά τη μαζική δολοφονία στην Μαρικάνα, ο απεργιακός έστηκαν σαρώνει τη Ν. Αφρική, πρώτα και κύρια τη βιομηχανία εξόρυξης. Οπως γράψαμε σε προηγούμενα φύλλα, τα δικαστήρια της Ν. Αφρικής βγάζουν ακαριαία τις απεργίες παράνομες και καταχρηστικές και ο νόμος δίνει τη δυνατότητα στις πολυεθνικές απεργούς μέσα σε μια μέρα, με το κυβερνητικό επιτελείο να στηρίζει αναφανδόν τις αποφάσεις των πολυεθνικών για να τσακίσουν αμειλικτά τις απεργίες που έχουν σαρώσει όλη τη χώρα.

Υπενθυμίζουμε ότι η κυβέρ-

νηση βασίζεται στην τριμερή συμμαχία του Εθνικού Αφρικανικού Κογκρέσου, του «Κομμουνιστικού» Κόμματος της Ν. Αφρικής (SACP) και του Κογκρέσου Νοτιοαφρικανών Συνδικάτων (COSATU), στο οποίο υπάγεται η

Πάει κι αυτό

Η διαπραγμάτευση έκλεισε, ανακοίνωσε το μεσημέρι της Τετάρτης στους δημοσιογράφους ο Στουρνάρας. Η τρόικα, είπε, έκανε δυο ακόμα υποχωρήσεις, προκειμένου να διευκολύνει την εσωτερική πολιτική κατάσταση στην Ελλάδα. Την επόμενη εβδομάδα, κατέληξε, η κυβέρνηση θα φέρει στη Βουλή δυο νομοσχέδια, τα οποία θα ψηφίσει με τη διαδικασία του κατεπείγοντος, ώστε όλα να είναι έτοιμα για το Eurogroup της 12ης Νοέμβρη, το οποίο θ' ανάψει το πράσινο φως για την εκταμίευση της δόσης των 31,5 δισ. ευρώ.

Η πολιτική επικαιρότητα, βέβαια, καταλαμβάνεται από το σίριαλ «Οι κόκκινες γραμμές», με πρωταγωνιστές το τρίο ξεφτίλα της συγκυβέρνησης. Ο Κουβέλης στο ρόλο του «καλού», ο Σαμαράς στο ρόλο του «κακού», ο Βενιζέλος στο ρόλο του «άσχημου». Το οποίο, με πολλές παραλλαγές, θα συνεχιστεί μέχρι τη μέρα της ψηφοφορίας. Θα ψηφίσει τελικά η ΔΗΜΑΡ τα μέτρα; Μίπως χωριστούν στα δύο οι βουλευτές της; Και το ΠΑΣΟΚ; Θα πάει ενωμένο ή θα έχει κι αυτό διαρροές:

Μ' αυτή την παραφιλολογία δεσπόζουσα και με τα νέα εφιαλτικά μέτρα να περνούν σε δεύτερο πλάνο, θα φτάσουμε στις ψηφοφορίες, οι οποίες θα είναι επιτυχείς για τη συγκυβέρνηση. Με πληγές ίσως για τα κόμματα της, αλλά με την πλειοψηφία να μη χάνεται. Θα δώσει και η αντιπολίτευση το δικό της σόου, θα χτυπιθεί ο Τσίπρας στο έδρανο, θα θέσει «διλήμματα συνείδησης» στους βουλευτές της αντιπολίτευσης (ήδη έχει «προεξοφλίσει» ότι η συγκυβέρνηση αποκλείεται να συγκεντρώσει 151 ψήφους), θα πάρει απαντήσεις με βασικό μότο «εμείς σώζουμε τη χώρα, εσύ είσαι ο κίρυκας της επιστροφής στη δραχμή») και η σεμνή τελετή θα πάρει τέλος.

Τι θα μείνει; Ενας λαός γνωτισμένος, ένα εργασιακό τοπίο που θα θυμίζει τις απαρχές του καπιταλισμού, οι μισοί νέοι άνεργοι και οι άλλοι μισοί υποαπασχολούμενοι, οικογένειες που θα ζουν σε απόλυτη εξαθλίωση, μια εργατική τάξη που θα περιμένει τους καπιταλιστές να έρθουν να επενδύσουν, έτοιμην ν' αποδεχτεί την μικρούτερη γενιά απογόνων της πατέρων.

«κινεζοποίηση» για ν αποφυγεί την πεινά.
Ο στόχος του κεφαλαιου φαίνεται να
επιτυγχάνεται. Γιατί αυτός ήταν ο στόχος. Η
«κινεζοποίηση» της εργατικής τάξης και όχι η
διαχείριση του χρέους, που δεν είναι παρά ένα
εσναδείο.

Πώς μπορεί ν' αλλάξει αυτή η ζοφερή πραγματικότητα; Πώς μπορεί ν' αντιστραφεί η φορά των πραγμάτων; Με μια ακόμη κυβερνητική εναλλαγή, που θα φέρει τον ΣΥΡΙΖΑ στην εξουσία; Διαβάστε τα σχετικά στη διπλανή σελίδα και δε θα σας μείνει καμιά αμφιβολία για το... βάθος της ανταπότασης.

**Αλλαγή χρειάζεται. Αλλαγή ριζική, όμως.
Αλλαγή του ίδιου του συστήματος και όχι των
διαχειριστών του. Πέρασμα από τον καπιταλισμό
στον κομμουνισμό. Ας καταπιαστούμε, λοιπόν, με
το πρώτο βήμα. Με τη συγκρότηση μιας
μαχητικής ταξικής πολιτικής οργάνωσης.**

Απεργιακή πορεία
του ΠΑΜΕ στις 18
Οκτώβρη. Αφογος ο
σχηματισμός των
πρώτων γραμμών:
παλούκι στον ώμο,
κράνος περασμένο
στο χέρι, αγκαζέ η
κάδε γραμμή.

Προς τι ο στρα-
τιωτικός σχηματι-
σμός; Μήπως για την
αντιμετώπιση των
ΜΑΤ; Μ' αυτά ουδέ-
ποτε έχουν συγκρου-
στεί και η... ειρηνική
συνύπαρξη κρατάει
δεκαετίες τώρα.

Αλλοι διαδηλωτές είναι πάντοτε έτοιμοι ν' αντιμετωπίσουν.

■ Τα έκανε χειρότερα

Μεταξύ των άλλων, ο Παπαχελάς ανέλαβε και την επιδιόρθωση του... πατριωτικού προφίλ του Σαμαρά. Τον ρώτησε, λοιπόν, στη συνέντευξη που του πήρε για την Καθημερινή: «Οταν είπατε εκείνο το περίφημο "ουδέις αναμάρτητος" στο Βερολίνο τι είχατε κατά νου;». Πανέτοιμος ο Σαμαράς απάντησε: «Μου έγινε μια κάπως ειρωνική ερώτηση: Γιατί δεν άσκησα περισσότερη κριτική κατά το παρελθόν! Κι απάντησα με μια αντίστοιχα ειρωνική διάδεση... Άλλωστε, δεν υπήρχαν περιθώρια παρεμπνείας σε αυτά που έπα».

Σωστά, δεν υπάρχουν περιθώρια παρεμφηνείας. Μπροστά σ' ένα ακροατήριο γερμανών δημοσιογράφων, ο Σαμαράς έκανε αυτοκριτική για την «αντιμνημονιακή» του στάση. Και την έκανε με τον πιο άδιλο τρόπο. Ετοι καταγράφηκε το γεγονός και στα γερμανικά και στα ελληνικά και στα ΜΜΕ άλλων ευρωπαϊκών χωρών. Με καθιστέρηση ενός μήνα προσπάθησε να δώσει την ερμηνεία της «ειρωνικής απάντησης» και το μόνο που κατάφερε είναι να τα κάνει χειρότερα.

■ Αλληλοσυγχαιρούται

Από τις Βρυξέλλες ο Σαμαράς αισθάν-
δηκε την ανάγκη, δυο φορές μάλιστα, να
απονείμει τα εύσημα στους κυβερνητικούς
του εταίρους: «Θέλω σ' αυτό το σημείο να
ευχαριστήσω και τους δύο πολιτικούς αρ-
χηγούς που στηρίζουν αυτή την κυβέρνηση
για την ενεργό συμπαράστασή τους, για τη
στήριξή τους, καδώς και όλους όσοι στη-
ρίζουν αυτή την εδνική προσπάθεια. Και για
να το πω απλά, δεν αισθάνθηκα ποτέ ότι
ήμουν μόνος μου στις Βρυξέλλες». «Οπως
το τόνισα και προηγουμένως, όλοι οι πο-
λιτικοί αρχηγοί, οι οποίοι έχουν δέσει στην
υπηρεσία της πατρίδας όλο αυτό το διά-
στημα τον αγώνα και την αγωνία τους, δα
είμαστε μια ενωμένη γροθιά, προκειμένου
να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα τα οποία
υπάρχουν».

Από την Αθήνα οι εταίροι του ανταπέδωσαν το δερμό χαιρετισμό. «Στη Σύνοδο Κορυφής επιβεβαιώθηκε η επάνοδος της Ελλάδας σε τροχιά αξιοποιίας ανοίγοντας το δρόμο για την εκταμίευση του συνόλου της οικονομικής βοήθειας και την επιμήκυνση του προγράμματος δημοσιονομικής προσαρμογής. Είναι σημαντικό το γεγονός ότι για πρώτη φορά αναγνωρίζονται οι τεράστιες δυσίες που καταβάλλει ο ελληνικός λαός», ανακοίνωσε η ΔΗΜΑΡ. «Η παράλλοις εργατοπατέρες. Ήμα, διστάζει να χρησιμοποιήσει εκ νους που είχε εγκαταλείψει, γνα του παίζουν το ρόλο της γυφαράς προς τον ΣΥΡΙΖΑ.

■ Προσαρμογές

Σε ό,τι αφορά το κρατικό χρέος ο ΣΥΡΙΖΑ προτείνει την «επαναδιαπραγμάτευσή του σε ευρωπαϊκό επίπεδο με στόχο τη

γραφος για την Ελλάδα είναι αναμφίβολα δετική ως προοίμιο της τελικής φάσης της διαπραγμάτευσης η οποία δια πλάνου θέτει στην πολιτική της Ελλάδας την προστασία της από την πολιτική της Βενεζέλου.

■ Τυχοδιώκτης

Ο Φωτόπουλος, ναι ο ίδιος Φωτόπουλος που τόσα χρόνια στήριζε τη γραμμή της ΠΑΣΚΕ στο συνδικαλιστικό κίνημα και την κυβερνητική πολιτική του ΠΑΣΟΚ, ο άνθρωπος που ευνούχισε το συνδικαλιστικό κίνημα των εργαζόμενων της ΔΕΗ όταν περνούσαν τα απανωτά αντιασφαλιστικά μέτρα (και επί ΠΑΣΟΚ και επί ΝΔ), ξαφνικά έγινε... ταξικός και την πέφτει στην ΠΑΣΚΕ κατηγορική της ομάδα. Ο λόγος; Θέλει να γίνει το νκεάει του συριζικού συνδικαλιστικού

ρους του». Το έλεγαν και προεκλογικά (είχε επισημανθεί τότε από τις στήλες της «Κ», δόλωναν όμως τα πράγματα με τα περί «λογιστικού ελέγχου» που, τουλάχιστον μέχρι τις εκλογές της άνης Μάη επαναλάμβανε ο ΣΥΡΙΖΑ. Τώρα, ξεκαδαρίζουν τη δέση τους στο σχέδιο ιδρυτικής διακήρυξης του «νέου» ΣΥΡΙΖΑ, το οποίο ήδη πέρασε από την ΚΠΕ του ΣΥΝ, οπότε πρέπει να δεωρείται δεδομένο ότι δια περάσει και από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Τι έγιναν όλ' αυτά τα βαρύγδουπα περί «διεμδούς επιτροπής λογιστικού ελέγχου», η οποία υποτίθεται ότι δια εύρισκε το «απεχθέα χρέος» και δια εξόπλιζε έτσι επιστημονικά τον ελληνικό λαό [εκπροσωπούμενο από κάποια «κυβέρνηση της αριστεράς»], για να διεκδικήσει τη διαγραφή του; Πήγε περίπατο. Τώρα έχουμε το παζάρι στα ευρωπαϊκά όργανα. Για να χρυσωθεί, δε, το

■ Χωρίς σχόλια

«Χθες βράδυ δεν μπορούσα να κοιμηθώ κι ανοίξα το CNN. Εκείνη τη στιγμή, έδειχνε ένα παιδί έξω από το σπίτι όπου είχε σκοτωθεί ο Μπην Λάντνεν. Ο δημοσιογράφος το ρώτησε: "Ξέρεις ποιος έμενε σε αυτό το σπίτι;". Κι αυτό απάντησε: "Αυτό που ξέρω είναι ότι κάθε φορά που η μητέλα που παιζάμε περνούσε τον εξωτερικό τούχο κι έπεφτε μέσα στην αυλή του σπιτιού, ποτέ δεν την ξαναβλέπαμε. Εβγανε όμως κάποιος και μας έδινε 50 ρουπίες για κάθε μπάλα που χάναμε. Είχα δει κι έναν ήλικιωμένο άντρα με γκρίζα γενειάδα να βγαίνει από αυτό το σπίτι. Και τον φωνάζαμε Θείο Σαμ". (Ο Wilson σταματά για λίγο και συνεχίζει συγκινημένος) Λυπήθηκα πολύ με το δάνατο του Μπην Λάντνεν.

Από τη συνέντευξη Τύπου που είχε δώσει ο δάσσημος δημιουργός Ρόμπερ Ουίλσον, στις 10 Μάι η του 2011, για να παρουσιάσει την «Οδύσσεια» που μόλις έκανε πρεμιέρα στο Εθνικό Θέατρο, σε σκηνοθεσία, σκηνικά και φωτισμούς του ίδιου.

χάπι, προστίθεται και η «διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του». Ως στόχος, όμως, και όχι ως απαράθιτος όρος με απειλή μια στάση πληρωμών και μονομερή διαγραφή του χρέους. Ομως, παζάρι στα κοινοτικά όργανα για το ελληνικό (και όχι μόνο) χρέος έγινε, γίνεται και θα ξαναγίνει. Με το περιβόλιτο PSI κούρεψαν στο μισό ομόλογα ύψους 200 δισ. ευρώ και κάποια στιγμή θα κουρέψουν και άλλα ή θα βρουν κάποιο μηχανισμό για να καταστήσουν διαχειρίσιμο το χρέος. Δεν λέει, λοιπόν, τίποτα καινούργιο στο ΣΥΡΙΖΑ. Επαναλαμβάνει αυτά που ήδη έγιναν και θα ξαναγίνουν.

■ Πίκρα και κοροϊδία!

Πλήρως απογοητευμένοι είναι στον ΣΥΡΙΖΑ από τις εξελίξεις και τις καταλήξεις στη διήμερη ευρωσύνδο κορυφής στις 18 και 19 Οκτωβρη. «Οι ηγέτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης για μια ακόμα φορά έδειξαν ότι δεν έχουν ούτε την βούληση, ούτε την ικανότητα να απαντήσουν στα πραγματικά προβλήματα που βιώνουν με όλο και πιο τραγικό τρόπο οι λαοί της ηπείρου μας», ανακοίνωσε το Τμήμα Ευρωπαϊκής Πολιτικής, για να συμπληρώσει: «Η νεοφιλελύθερη ηγεσία της ΕΕ, με "μπροστάρη" τη γερμανική κυβέρνηση, αντιμετωπίζει την κρίση χρέους ως ευκαιρία κερδοσκοπίας και αναστήλωσης του τραπεζικού συστήματος αναδέοντας στους τραπεζίτες την διαχείρισή του. Οχι μόνο στην Ελλάδα αλλά σε μια σειρά χώρες όπως η Ισπανία αλλά και στην ίδια την Γερμανία μεταφέρουν το κόστος διάσωσης των τραπεζιών στους λαούς».

Την πίκρα μπορούμε να την κατανοήσουμε (όταν πρόκειται για ευρωλιγούρηδες), την κοροϊδία όμως δεν μπορούμε να την καταπούμε. Για στακάτε, ωρέ παλικάρια της Κουμουνδούρου. Εσείς δεν πανηγυρίζατε για το «δρίαμπο του Νότου», πριν μερικούς μήνες και συγκεκριμένα μετά τη σύνοδο κορυφής στις 28-29 Ιούνη; Η μαντάμ Δούρου δεν ήταν που ανακοίνωνε με περισσούδαστο ύφος ότι «η χθεσινή ημέρα της ευρωσύνδος στις Βρυξέλλες ήταν απολύτως ενδεικτική του τι σημαίνει "οκληρή διαπραγμάτευση", με ζεκάδαρη τακτική και σαφείς στόχους. Η άσκηση συντονισμένης πίεσης από τους ηγέτες Ιταλίας και Ισπανίας, με τη στήριξη της Γαλλίας, ανάγκασαν τη γερμανική πλευρά να κάνει ένα μικρό βήμα πίσω στην αδιαλλαξία της, αποδεχόμενη τον πυρήνα των προτάσεων των δύο χωρών του νότου»; Η ίδια δεν δήλωνε εκστασιασμένη ότι «η χθεσινή ημέρα δα πρέπει να διδάσκεται ως παράδειγμα των κανόνων του αποτελεσματικού "διαπραγματεύεσθαι"»;

Δεν ήταν ο Τσίπρας που απευδύνωμενος στην Πανελλαδική Συντονιστική Επιτροπή του ΣΥΡΙΖΑ έλεγε ότι «η Ελλάδα, αν ο ΣΥΡΙΖΑ σχημάτιζε κυβέρνηση, δε θα ήταν σήμερα το μαλακό μαζιλαράκι για την κυρία Μέρκελ. Θα ήταν βασική συνιστώσα της συμμαχίας του Νότου. Και θα είχε ήδη κερδίσει τουλάχιστον όσα και οι Ισπανία και Ιταλία διεκδίκησαν και κέρδισαν»; Δεν ήταν ο Τσίπρας που καλούσε την κυβέρνηση «έστω και τώρα, έστω και κατόπιν εορτής, νο διεκδίκησει τα αυτονότητα. Να δηλώσει ευδαρσώς ότι αν δεν ισχύει και για την Ελλάδα ό,τι ισχυει για την Ισπανία και την Ιταλία, η τροίκα δεν έχει καμία δουλειά να έρθει στην Ελλάδα. Και να δηλώσει ανοιχτά ότι εάν αυτό δεν ισχύει δα προβάλλει βέτο στο νέο ευρωπαϊκό σύμφωνο», υποσχόμενος μάλιστα ότι «έαν η ελληνική κυβέρνηση το πράξει αυτό, εμείς δα το υποστηρίξουμε οιδεναρά. Αυτό σημαίνει για μας υπεύθυνη αντιπολίτευση»;

Τώρα, που οι αποφάσεις εκείνες πήραν καθαρά γερμανικό χρώμα και ο περιβόλιτος «άξονας του Νότου» (που ποτέ δεν υπήρξε) έγινε αόρατος, γιατί γυρίζουν την πλάκα οι ΣΥΡΙΖΑίοι; Γιατί είναι πολιτικοί απατεώνες.

■ Δούλοι μεγάλων αφεντικών

Η γλώσσα του σώματος είναι κάποιες φορές ιδιαίτερα αποκαλυπτική. Οταν έχεις συνηδίσει μια ζωή να υπηρετείς τα μεγάλα αφεντικά, ντόπια και ξένα, σου βγαίνει αυδόρμητα και η υπόκλιση και το ύφος δαρμένου σκυλιού που το αφεντικό του έκανε τη χάρη να του χαρίσει ένα χάδι. Τα υπόλοιπα, τα αντριλίκια, οι τραμπουκισμοί, οι κορόνες, είναι για τους αδύναμους (όταν είναι ξεμονοχιασμένοι) και για τους αφελείς.

Mιλώντας στη Βουλή το μεσημέρι της Μπεριοισμένης Τετάρτης, ο Α. Τσίπρος κατηγόρησε τον Σαμαρά και τους συνεταίρους του στη συγκυβέρνηση για φάρσο έναντι της Μέρκελ. Υποστήριξε πως κάνουν ότι γιατί έχουν κάποια στρατηγική, αλλά γιατί φοβούνται να υψώσουν ανάστημα στη Μέρκελ. Γ' αυτό, άλλωστε, το επικοινωνιακό επιτελείο του ΣΥΡΙΖΑ έχει καθιερώσει εσχάτως τον όρο «μερκελιστές».

Δεν χρειάζεται ιδιαίτερη ανάλυση για να διαπιστώσει κανείς ότι η συγκεκριμένη προσέγγιση είναι σκοπόμως ταξικά αποιδεολογικοποιημένη. Δεν έχουν άραγε στρατηγική ο Σαμαράς, ο Βενιζέλος, ο Κουβέλης; Είναι απλά ένα τσούρμο φοβισμένοι πολιτικοί; Δεν υπηρετούν τα συμφέροντα της ελληνικής κεφαλαιοκρατίας και του συστήματός της; Βλαφτουν με το φάρσο τους τα συμφέροντα του συστήματος; Η διαχωριστική γραμμή είναι ανάμεσα σε φοβισμένους και απρόμητους πολιτικούς ή σε υπηρέτες του κεφαλαιου και σε εκπροσώπους του εργαζόμενου λαού;

Κατείται να θέσει εν αμφιβόλω τις κατακτήσεις της «μνημονιακής» περιόδου, αλλά ότι προσπαθήσει να οσκήσει μια διαφορετική διαχείριση, πάνω στο έδαφος που έχει διαμορφωθεί με τα Μνημόνια.

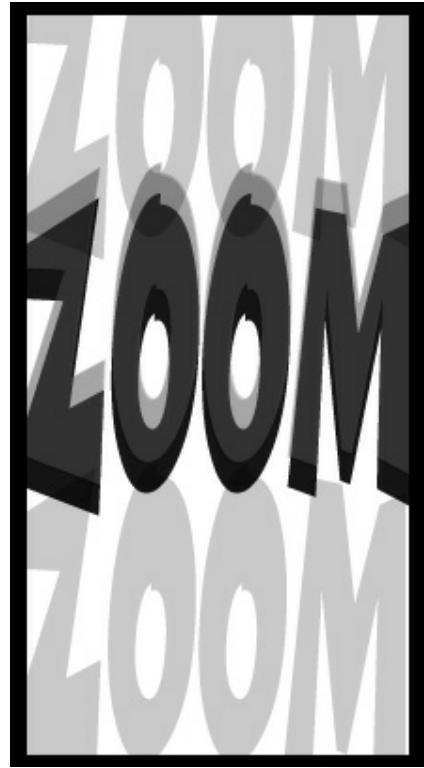
Το άρθρο δεν μιλά για καταγγελία του Μνημονίου, αλλά για «αλλαγές στον αντίποδα του μνημονίου» (σκόπιμα σιβυλλικός ο τίτλος, σαφής εντούτοις σε μια δεύτερη ανάγνωσή του). Η πρώτη κιδόλας πρόταση του άρθρου εισάγει κατευθείαν στο θέμα: «Η ελληνική οικονομία έχει να αντιμετωπίσει πρωτίστως το πρόβλημα της σταθεροποίησης». Οσοι γνωρίζουν την πρόσφατη πολιτική ιστορία του τόπου θυμούνται ασφαλώς πως ο όρος «σταθεροποίηση» εισήχθη για πρώτη φορά από το ΠΑΣΟΚ το φθινόπωρο του 1985 (τοποθετήθηκε «τσάρος» της Οικονομίας ο Σημίτης για να εφαρμόσει το πρώτο «σταθεροποιητικό» πρόγραμμα) και έκτοτε συνοδεύει πάντοτε μικρά ή μεγάλα προγράμματα δημοσιονομικής λιτότητας και αντεργατικών ανατροπών.

Ο σκιάδων υπουργός του ΣΥΡΙΖΑ δεν

διαφέρον για τις τράπεζες: «Η άμεση κρατικοποίηση των τραπεζών είναι επιβεβλημένη. Η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών διατηρώντας ανέπαφες τις υπάρχουσες μετοχικές και διοικητικές δομές έχει αποτύχει πλήρως. Η καλύτερη λύση είναι φυσικά η "αμερικανική", ή κάποια παραλλαγή της». Μην παρεξηγήσει κανείς την έννοια κρατικοποίησης. Κρατικοποίηση αμερικανικού τύπου εννοούν. Δηλαδή, ανακεφαλαίωση, εξυγίανση και επιστροφή των τραπεζών στους ιδιοκτήτες τους, οι οποίοι φυσικά μπορεί να παραμείνουν στη διοίκηση και κατά την περίοδο της κρατικοποίησης.

Τι μένει; Η διαχείριση του δημόσιου χρέους. Ο ΣΥΡΙΖΑ υποστηρίζει αυτό που πλέον λέει δημόσια και το ΔΝΤ: «Η αποπληρωμή των τόκων ύψους 100 δισ. μέχρι το 2020 (από τις ιδιωτικοποιήσεις 50

Συριζικοί υπηρέτες του καπιταλισμού

Αν επρόκειτο για φοβισμένους που κάνουν γενική ζημιά, τότε το ίδιο το σύστημα θα είχε φροντίσει να τους ξεφορτωθεί. Αντίθετα, κάνει τα πάντα για να τους κρατήσει στην εξουσία (κάτι ξέρει επ' αυτού και ο Τσίπρας). Η τοποθέτηση Τσίπρα/ΣΥΡΙΖΑ, βέβαια, διαβάζεται και αλλιώς. Επειδή το πρόβλημα είναι οι φοβισμένοι «μερκελιστές», αρκεί μια τυπική κυβερνητική αλλαγή για να λυθεί. Το υπαίνιχθηκε και ο Τσίπρας στο κλείσιμο της ίδιας ομιλίας του. Σύντομα ο λαός θα φέρει στην εξουσία εκείνους που θα υψώσουν ανάστημα στη Μέρκελ, είπε. Οπότε, δεν χρειάζεται να φωνάζαστε για ανατροπές και άλλα τέτοια... πτολεμοχαρή, αρκεί μια ήρεμη κυβερνητική αλλαγή.

Αν θεωρείτε «τραβηγμένο» αυτό το συμπέρασμα, δεν έχετε παρά ν' αναζητήσετε (στο διαδίκτυο βρίσκεται η σύντομη προσέγγιση της Επιτροπής ΣΥΡΙΖΑ) ότι το πρόσωπο που έγραψε στο «Βήμα» της περασμένης Κυριακής ο εκ των οικονομικών εγκεφάλων του ΣΥΡΙΖΑ Γ. Σταθάκης, υπό τον τίτλο «Άλλαγές στον αντίποδα του μνημονίου». Είναι ότι πιο δεξιό, ότι πιο διαχειριστικό έχει γραφεί από πλευράς ΣΥΡΙΖΑ τους τελευταίους μήνες. Ξεπερνά τις «προσαρμογές» που έχουν κάνει ο Δραγασάκης με τον Σταθάκη κατά την τελευταία προεκλογική περίοδο. Αποδέχεται τα Μνημόνια, αποδέχεται ακόμα και το πακέτο των 13,5 δισ. που ετοιμάζεται να ψηφίσει η συγκυβέρνηση και το οποίο –κατά τα άλλα– κατακεραιώνει ο ΣΥΡΙΖΑ. Δεν είναι τυχαίο ότι το συγκεκριμένο άρθρο γράφτηκε για το «Βήμα», την πιο έγκυρη ίσως φωνή της ελληνικής κεφαλαιοκρατίας. Είναι άρθρο γραμμένο για το στελέχη της κεφαλαιοκρατίας. Τους περνάει το μήνυμα, ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν πρό-

διοφένει σε αγωνία ή αμφιβολία. Διατυπώνει τις θέσεις του κόμματός του με λιτότητα και σαφήνεια: «Η διεξόδος από την κρίση συναρτάται από τρεις βασικές και π

Άγριο ιμπεριαλιστικό παζάρι με θύματα τους λαούς

Στα τέλη του περασμένου Σεπτεμβρίου η ελληνικές εφημερίδες γέμισαν με ουρανομήκεις τίτλους: «Θρίαμβος του Νότου επί της Γερμανίας». Μόλις είχε ολοκληρωθεί η διήμερη σύνοδος κορυφής (28-29 Ιουνίου), στην οποία υποτίθεται ότι ένας ισχυρός άξονας Μόντι-Ραχόι, παίρνοντας και τη στήριξη του Ολάντ, καταρρόπωσε τη Μέρκελ και τους βρόειους συμμάχους της. Περισσότερο και από τις φυλλάδες, που προσπαθούσαν να καλλιεργήσουν φρούδες ελπίδες στον ελληνικό λαό και να στηρίξουν τη νεότευκτη συγκυβέρνηση των Σαμαρά-Βενιζέλου-Κουβέλη, πανηγύρισε ο ΣΥΡΙΖΑ. Η τομεάρχης Εξωτερικών Ρένα Δούρου, πλέοντας σε πελάγη ευτυχίας, απεφάνθη ότι η 29η Ιουνίου «θα πρέπει να διδάσκεται ως παράδειγμα των κανόνων του αποτελεσματικού "διαπραγματεύεσθαι"», διότι «η άσκηση συντονισμένης πίεσης από τους ηγέτες Ιταλίας και Ισπανίας, με τη στήριξη της Γαλλίας, ανάγκασαν τη γερμανική πλευρά να κάνει ένα μικρό βήμα πίσω στην αδιαλλαξία της, αποδεχόμενη τον πυρήνα των προ-

τάσεων των δύο χωρών του νότου». Ο δε πρόεδρος Αλέξης Τσίπρας κάλεσε την κυβέρνηση ν' ακολουθήσει το παραδειγμα των Μόντι-Ραχόι και ν' αρνηθεί να δεχτεί την τρόικα, αν η ανακεφαλαίωση των ελληνικών τραπεζών δεν γίνει απευθείας από τον ESM, υποσχόμενος ότι μπορεί να υπολογίζει στην αμεριστή βοήθεια του ΣΥΡΙΖΑ.

Ημαστον τότε οι μόνοι που σημειώναμε ότι πρόκειται για σκέτη προπαγάνδα. Υποστηρίζαμε ότι η Μέρκελ δέχτηκε τους προπαγανδιστικούς χειρισμούς των Μόντι-Ραχόι, όχι μόνο γιατί αυτοί τους είχαν ανάγκη, αλλά και γιατί έπρεπε να σταθεροποιήσει τις αγορές ομολόγων των δύο χωρών, στις οποίες είναι άγρια εκτεθειμένες οι γερμανικές τράπεζες, κράτησε όμως την επί της ουσίας νίκη, αφού προηγουμένως είχε φροντίσει να κάνει ένα συμβιβασμό με τον Ολάντ, επισκεπτόμενη το Παρίσι και επαναβεβαίωντας τη λειτουργία του γερμανο-γαλλικού άξονα. Οπως σημειώναμε, στην απόφαση της συνόδου προβλεπόταν πως για ν' αρχίσει ανακεφαλαιοποίηση

των τραπεζών απευθείας από τον ESM, θα πρέπει πρώτα να δημιουργηθεί ενιαίος εποπτικός μηχανισμός των ευρωπαϊκών τραπεζών και σε κάθε περίπτωση η παροχή βοήθειας απευθείας στις τράπεζες θα γίνεται υπό αυτηρούς όρους, αποτυπωμένους σε Μηνημόνιο. Οπως χαρακτηριστικά είχε πει η Μέρκελ στη γερμανική Βουλή, «Ιταλία και Ισπανία δεν μπορούν να πάρουν εάν δεν δώσουν».

Τέσσερις μήνες παρά δέκα μέρες μετά από εκείνη τη σύνοδο, μια άλλη σύνοδος κορυφής πήρε πίσω τα πάντα και επέβαλε τη γερμανική βούληση, η οποία πρώτα επεδίωξε και πέτυχε έναν καινούργιο συμβιβασμό στο πλαίσιο του γερμανο-γαλλικού άξονα. Ο ευρωπαϊκός εποπτικός μηχανισμός για τις τράπεζες, που σύμφωνα με την απόφαση του Ιουνίου θα έπρεπε να δημιουργηθεί «κατεπειγόντως» μέχρι τα τέλη του 2012, δεν πρόκειται να δημιουργηθεί, αν δε διαμορφωθεί πρώτα ένα σαφές νομικό πλαίσιο που να τον διέπει. Κι αυτό, βέβαια, απαιτεί μήνες εντατικής δουλειάς και

παζαρεμάτων, στη διάρκεια των οποίων η Γερμανία μπορεί ν' ανοιγοκλείνει τη στροφήγγα κατά το δοκούν. Το μόνο που κατάφερε ο Ολάντ, ο οποίος είχε τη θέση ότι ο μηχανισμός αυτός θα έπρεπε ν' αρχίσει να λειτουργεί από 1ης Γενάρη του 2013, ήταν να συμφωνήσει η Μέρκελ πως ο μηχανισμός εποπτείας θα λειτουργήσει σταδιακά μέσα στο 2013. Η Γερμανία επέβαλε παράλληλα τη θέση της ότι ο ESM θα μπορεί να χορηγεί απευθείας κεφάλαια σε τράπεζες για αιτήματα που θα υποβληθούν στο εξής και όχι για προγράμματα στήριξης που έχουν ήδη εφαρμοστεί. Ετσι, Μόντι και Ραχόι έμειναν με τη χαρά. Οι κυβερνήσεις της Ιταλίας και της Ισπανίας θα πρέπει να συνεχίσουν να στηρίζουν τις τράπεζες των δύο χωρών δανειζόμενες για λογαριασμό τους και επιβαρύνοντας το κρατικό χρέος.

Και να σκεφθείτε ότι το τελευταίο ήταν εκείνο για το οποίο ο Τσίπρας μεμφράταν τη συγκυβέρνηση, καλώντας τον Σαμαρά να διεκδικήσει αυτό που είχαν ήδη κατακτήσει ο Μόντι με τον Ραχόι. Τώρα που η «κατάκτηση»

αποδείχτηκε σκέτη σαπουνόφουσκα, μούγκα επικρατεί στον ΣΥΡΙΖΑ.

Οι ανταγωνισμοί και το παζάρι ανάμεσα στα βασικά ιμπεριαλιστικά κέντρα της Ευρωζώνης συνεχίζονται. Όλα τα βασικά ζητήματα παραμένουν ανοιχτά. Η τελευταία σύνοδος κορυφής πιστοποίησε για μια ακόμη φορά τις δύο θεμελιώδεις αλήθειες που και άλλες φορές έχουμε επισημάνει:

1 Οι αποφάσεις που παίρνονται στο πλαίσιο της ιμπεριαλιστικής συμμαχίας της ΕΕ δεν αφορούν την κρίση καθεαυτή, αλλά τη διοχείριση κάποιων πλευρών της. Διοχείριση που γίνεται μέσα από ανταγωνισμούς και συγκρούσεις, που οδηγούν σε συμφωνίες και συμβιβασμούς προσωρινού χαρακτήρα. Η ΕΕ έχει μπει και πάλι σε «ήπια κρίση», όπως λέγεται επισήμως από την Κομισιόν. Ήδη, οι άνεργοι πολλαπλασιάζονται κατά κύματα και όχι μόνο στις χώρες που έχουν υψηλά δημοσιονομικά ελλείμματα και χρέος. Η προηγούμενη φάση ανάκαμψης δεν κράτησε ούτε

δύο χρόνια και οι ρυθμοί δεν έφτασαν καν το 2%. Αυτό δείχνει το βάθος της κρίσης και τα αδιέξοδα που αντιμετωπίζει ο καπιταλισμός ως σύστημα. Στο έδαφος αυτής της κρίσης όλες οι διαχειριστικές πολιτικές δεν μπορεί παρά να έχουν σκληρά ανταγωνιστικό χαρακτήρα, γιατί η κρίση πλήττει με ανισόμετρο τρόπο τα διάφορα ιμπεριαλιστικά κέντρα και είναι λογικό οι συμφωνίες που γίνονται να φέρουν τη σφραγίδα του διαρκώς μεταβαλλόμενου συσχετισμού δύναμης ανάμεσά τους.

2 Όλες οι αποφάσεις που παίρνονται στο ρυθμίζονται ζητήματα ανταγωνισμού ανάμεσα στις διάφορες μεριδες του χρηματιστικού κεφαλαίου και είναι όλες και πάντοτε ενάντια στο ευρωπαϊκό προλεταριάτο. Διότι δε νοείται διοχείριση της καπιταλιστικής κρίσης χωρίς να φορτώνονται τα βάρη της στις πλατείες των εργαζόμενων. Γι' αυτό και τα προγράμματα σκληρής δημοσιονομικής λιτότητας και αντεργατικών αναδιαρθρώσεων σαρώνουν όλες τις χώρες με μορφή χιονοστιβάδας.

Κακοποίηση της Ιστορίας

Αν ο Μ. Γλέζος ήταν ιδιώτης και γουστάριζε να κάνει καθημερινά παρέα με τον Κ. Στεφανόπουλο, δε θα μας έπειρτε λόγος. Οταν όμως ο εν λόγω κύριος «πουλάει» πολιτικά το αντιστασιακό του παρελθόν και το βάζει ως αισπίδα για να εξαγίνει έναν αικροδεξιό αστό πολιτικό, όπως ο Κ. Στεφανόπουλος, τότε κακοποιεί την Ιστορία και λειτουργεί ως ένας κοινός παραχαράκτης που προσπαθεί να διαφέρει τις συνειδήσεις των νέων που δεν γνωρίζουν την πολιτική ιστορία των προηγούμενων δεκαετιών.

«Αυτός είναι πιο δεξιός από εμένα», έλεγε καγχάζοντας για τον Κ. Στεφανόπουλο ο Ε. Αβέρωφ, όταν ο τελευταίος το έπαιζε ανανεωτής της Δεξιάς. Πράγματι, ο Στεφανόπουλος ανήκε στον πιο σκληρό αικροδεξιό πυρήνα της καραμανλικής ΕΡΕ και μετά ΝΔ. Γ' αυτό και ο Καραμανλής του εμπιστεύτηκε το κρίσιμο υπουργείο Προεδρίας, που είχε τότε την πολιτική εποπτεία της ΚΥΠ. Υπήρξε πάντοτε, ως ενεργός πολιτικός, σκληρός πολέμιος των λαϊκών διεκδικήσεων και βαθμένος αντικομμουνιστής. Μπορεί ο Γλέζος να ευχαριστεί το Θεό που τον αξίωσε να κάνει την αγιογραφία του Στεφανόπουλου, όμως εμείς δεν ξεχνάμε και αποδίδουμε στον καθένα αυτό που του αναλογεί. Οταν τον έβγαλαν από τη ναρθαλίνη και τον έκαναν πρόεδρο της Δημοκρατίας, ο Στεφανόπουλος προσπάθησε να αναβαπτιστεί, δουλεύοντας για την υπεροφήμια του μόνο. Ομως, ένα αικροδεξιό πολιτικό παρελθόν δεν διαγράφεται έτοι.

Προτεκτοράτο επί της ουσίας

Οταν ακούς τον Βενιζέλο να λέει «δεν είμαστε προτεκτοράτο», τότε καταλαβαίνεις ότι το θέμα που επικαλείται έχει κλείσει προς το παρόν και πουλάει τζάμπα μαγκιά. Γιατί ο άνθρωπος αυτός έχει ξεπουλήσει το πάντα. Είναι αυτός που και την πιο σκληρή επιτροπεία υπέγραψε και τη δημιουργία ειδικού λογαριασμού στον οποίο θα πηγαίνουν τα δάνεια αλλά και έσοδα από τις ιδιωτικοποιήσεις. Ποια η διαφορά απ' αυτό που ζήτησαν τώρα οι Γερμανοί;

Υπάρχει διαφορά στον τύπο. Ο ειδικός λογαριασμός, σύμφωνα με το Μηνημόνιο-2, θα ελέγχεται τυπικά από την Τράπεζα της Ελλάδος, δηλαδή από την EKT, της οποίας παράρτημα αποτελεί η ΤτΕ. Αυτό που ζήτησε με πρόσφατη (20 Οκτώβρη) επιστολή τον γερμανό υφυπουργό Οικονομικών Τόμας Στέφεν είναι ο ειδικός αυτός λογαριασμός να ελέγχεται από εξωτερικό όργανο, π.χ. από την EKT. Αναφέρει το επίμαχο τμήμα του γερμανικού εγγράφου:

«Ο κλειστός λογαριασμός που εγκρίθηκε από το Eurogroup της 20ής Φεβρουαρίου ενισχύεται ώστε να εξασφαλίσει πως οι πόροι του προγράμματος θα χρησιμοποιηθούν αποκλειστικά για την εξυπηρέτηση του χρέους, και ότι εξασφαλίστε με την εγκαθίδρυση μιας διεθνούς διαχειρίστης (για παράδειγμα από την EKT). Οπως συμφωνήθηκε τον Φεβρουάριο, το χρέ-

από τη στιγμή που η Μέρκελ συμφωνησε, δεν είχαν κανένα λόγο να δημοσιοποιήσουν το θέμα, για

Μπαράζ αντιλαικών νομοθετημάτων

Από την Τετάρτη 24 Οκτώβρη άρχισε στη Βουλή η συζήτηση ενός πολυνομοσχεδίου-οικούπα, με το οποίο κυρώνονται δύο Πράξεις Νομοθετικού Περιεχομένου, που αναγορεύουν το κακόφημο Ταμείο Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου (ΤΑΙΠΕΔ) σε βασικό κουμανταδόρο για μια σειρά σημαντικά ζητήματα, εξισώνουν τον Ειδικό Φόρο Κατανάλωσης του πετρελαίου θέρμανσης με αυτόν του πετρελαίου κίνησης και περνούν και άλλες αντιλαικές διατάξεις. Την Πέμπτη που θα ολοκληρωνόταν η συζήτηση του πολυνομοσχεδίου και η ψήφισή του κατ' αρχήν και κατ' άρθρο εμείς βρισκόμαστον στο τυπογραφείο. Αν χρειαστεί θα επανέλθουμε.

Φόρος στο πετρέλαιο θέρμανσης

Η κυβέρνηση και τα παπαγαλάκια της δικαιολογούν την εξίσωση του ΕΦΚ στο πετρελαιο θέρμανσης με το πετρελαιο κίνησης με το επιχείρημα ότι θέλουν να καταπλεμήσουν τη λαθρεμπορία πετρελαίου. Κάτι τέτοιο θα μπορούσε να ισχύσει, αν δεν υπήρχε καμία περίπτωση χρήσης πετρελαίου με μηδενικό έως πολύ μειωμένο ΕΦΚ. Ομως, υπάρχουν πάρα πολλές περιπτώσεις χρήσης του πετρελαίου ως καύσιμης ύλης, στις οποίες ο ΕΦΚ είναι αικόμη και μηδενικός. Στον Εθνικό Τελωνειακό Κώδικα βρίσκουμε τέτοιες περιπτώσεις. Στο άρθρο 78, για παράδειγμα, ότι «από τις Απαλλαγές που προβλέπονται από το άρθρο 68, απαλλάσσονται επίσης τα ενεργειακά προϊόντα που παραλαμβάνονται προκειμένου να χρησιμοποιηθούν ως καύσιμα για την ναυσιπλοΐα στα ύδατα της κοινότητας».

Οπως είναι γνωστό σ' όσους παρακολουθούν τις συζητήσεις στον «ναό της δημοκρατίας», δηλαδή το αστικό κοινοβούλιο, τα νομοσχέδια της κυβέρνησης και οι προτάσεις νόμων των κομμάτων πριν μπουν στην ολομέλεια της βουλής συζητούνται στις αρμόδιες Διαρκείς Επιτροπές. Σ' αυτές καλούνται και εκπρόσωποι των Φορέων για να εκφράσουν τις απόψεις τους.

Ετσι, στη Διαρκή Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων, στη δεύτερη συνεδρίασή της γι' αυτό το πολυνομοσχέδιο, πήραν μέρος και οι Μ. Κιούσης, πρόεδρος της Ομοσπονδίας Βενζινοπωλών Ελλάδας, και Χ. Μαυράκης, πρόεδρος της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας

Πρατηριούχων Εμπόρων Καισίμων. Και οι δύο στις τοποθετήσεις τους επεισήμανον ότι με την εξίσωση του ΕΦΚ στο πετρελαιο θέρμανσης και κίνησης δε θα χτυπηθεί η λαθρεμπορία στα καύσιμα, γιατί το ναυτιλιακό, για παράδειγμα, πετρελαιο και το πετρελαιο που εξάγεται έχει μηδενικό ΕΦΚ. «Ποιος θα πατάξει το λαθρεμπορίο με τα ναυτιλιακά καύσιμα, όταν παραμένει ο ειδικός φόρος κατανάλωσης στο μηδέν; Ποιος θα πατάξει το λαθρεμπορίο, όταν υπάρχουν οι εικονικές εξαγωγές, οι παράνομες εισαγωγές, τα υποκατάστατα, η νοθεία τα παράνομα διυλιστήρια; (Μ. Κιούσης). «Δανειζόμαστη την έκθεση του κ. Μάρδα... ο οποίος έκανε κάποιες ερωτήσεις στον ΟΗΕ και βρήκε ότι το 2008, αν δεν με απατά η μνήμη μου αυτή τη στιγμή, εξήχθησαν προς τα Σκόπια 229.600 τόνοι καύσιμων και όταν ρώτησε μέσα από τον ΟΗΕ πόσα καύσιμα πέρασαν στα Σκόπια, η απάντηση ήταν 10.000 τόνοι. Αντιλαμβάνεστε, λοπόν, ότι αυτά τα καύσιμα μπήκαν στην ελληνική αγορά με τεράστια ζημιά για το Ελληνικό Δημόσιο και μιλάμε για μία πτύλη εξόδου. Φανταστείτε τι γίνεται σε όλες τις πύλες εξόδου. Φαντασθείτε τι γίνεται με τα ναυτιλιακά καύσιμα και τις εικονικές παραλαβές από τα πλοία» (Χ. Μαυράκης). «Δεν είναι δέλεαρ μόνο το ναυτιλιακό καύσιμο, που είναι με μηδενικούς φόρους όπως είπατε, αλλά με μηδενικούς φόρους είναι και τα εξαγωγιμα καύσιμα, που δεν έχουν κανένα φόρο» (Χ. Μαυράκης).

Αυτά ειπώθηκαν παρουσία κυβερνητικών βουλευτών και του αρμόδιου υφυπουργού Οικονομικών Γ. Μαυρογάνη. Κανένας τους δεν τόλμησε να διαψεύσει τους δυο παράγοντες της αγοράς, παρά το γεγονός ότι με τα λεγόμενά τους υποστήριζαν ότι το λαθρεμπορίο πετρελαίου θα αυξηθεί αικόμη περισσότερο και ότι οι καπιταλιστές των κλάδων αυτών θα βγάλουν τεράστια κέρδη.

Δε θα είναι μόνο αυτές οι συνέπειες από την εξίσωση του ΕΦΚ στο πετρελαιο θέρμανσης με το πετρελαιο κίνησης. Θα φουντώσει αικόμη περισσότερο και η παρανομή υλοτομία, η οποία θα είναι καταστροφική για το δασικό πλούτο και το περιβάλλον της χώρας.

Και κάτι αικόμη. Η Ελστατ μέχρι το Μάρτη του 2012 δημοιοποιούσε στοιχεία για τις εξαγωγές και των πετρελαιοειδών, ενώ έκτοτε σταμάτησε. Το Μάρτη του 2012,

σύμφωνα με την Ελστατ, οι εξαγωγές ανήλθαν σε 500 εκατ. ευρώ. Μήπως το σταμάτημα της δημοσιοποίησης στοιχείων για την εξαγωγή πετρελαιοειδών έχει σχέση με το φούντωμα του λαθρεμπορίου πετρελαίου μέσω των εικονικών εξαγωγών; Θα συνεχίσουμε την έρευνα και θα επανέλθουμε.

Κρατικά ακίνητα

Η κυβέρνηση επιχείρησε, με την εισαγωγή διατάξεων στο πολυνομοσχέδιο, να απάντει τα ακίνητα πανεπιστημάτων, νοσοκομείων και άλλων φορέων και να τα παραδώσει στο ΤΑΙΠΕΔ. Στη συνέχεια, δε, να υποχρεώσει τους φορείς να νοικιάζουν τα ακίνητά τους και να πληρώνουν στο ΤΑΙΠΕΔ ίση σε εταιρίες του ενοίκια. Με δύο παραγράφους στο τρίτο άρθρο εισήγαγε τροποποίηση στον ιδιωτικό νόμο του ΤΑΙΠΕΔ (3986/2011). Με την παρ. 3, (πρώτη παρ.) προσέθεσε στο νόμο 3986, μετά το άρθρο 5, το άρθρο 5Α, με το οποίο επιχείρησε να παραδώσει τα ακίνητα των φορέων στο ΤΑΙΠΕΔ, ενώ με την παρ. 13β εισήγαγε τροποποίηση στην παρ. 4 του άρθρου 18 του νόμου 3986/2011. Το άρθρο 18 είναι άρθρο ορισμών (τι είναι «επιφάνεια», «δημόσια κτήματα» κτλ.), ενώ με την παρ. 4 ορίζεται ποια είναι τα «δημόσια κτήματα». Με την παρ. 13β του τρίτου άρθρου του πολυνομοσχέδιου της κυβέρνησης της Επιτροπής, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3986/2011, η ορίζοντα ιδιοκτησία που αντιτοιχεί στο κτήριο του υπουργείου Παιδείας και στο λοιπό τμήμα αυτού όπου στεγάζεται το υπουργείο Παιδείας και στο λοιπό τμήμα αυτού... προκειμένου να καταστεί δυνατή η μεταβίβασή του και η αξιοποίηση του κτηρίου του υπουργείου Παιδείας από το Ταμείο προσθήκης της Επιτροπής στην περιοχή του Rustenburg. Οι μπάτσοι άρχισαν να χτυπούν στο φανό με πλαστικές σφαίρες. Ενας απεργοσπάστης κάηκε ζωντανός μέσα σε λεωφορείο που είχε μισθώσει η εργοδοσία για να μεταφέρει τους απεργοσπάστες.

Δεύτερον, με μια τροπολογία-σκούπα, που κατατέθηκε την Παρασκευή 19 Οκτωβρίου, παροχωρεί ακίνητα των υπουργείων Παιδείας και Υγείας στο ΤΑΙΠΕΔ. Παραθέτουμε αποσπάσματα από την αιτιολογική έκθεση της τροπολογίας, που σε έκταση και διατάξεις είναι όσο ένα νομοσχέδιο: «Παραγράφος 14: ..Συντρέχει επιτακτικός, άμεσος και κατεπείγον λόγος δημοσίου συμφέροντος να κατατηθεί το ανωτέρω ακίνητο στο τμήμα αυτού όπου στεγάζεται το υπουργείο Παιδείας και στο λοιπό τμήμα αυτού... προκειμένου να καταστεί δυνατή η μεταβίβασή του και η αξιοποίηση του κτηρίου του υπουργείου Παιδείας από το Ταμείο προσθήκης της Επιτροπής στην περιοχή του Rustenburg. Οι μπάτσοι άρχισαν να χτυπούν στο φανό με πλαστικές σφαίρες. Ενας απεργοσπάστης κάηκε ζωντανός μέσα σε λεωφορείο που είχε μισθώσει η εργοδοσία για να μεταφέρει τους απεργοσπάστες.

Ο γ.γ. του COSATU επεκτάθηκε στο παραλήρημά του, υποστηρίζοντας ότι οι απεργίες στον τομέα εξόρυξης δέωσαν την περιοχή στης επιχείρησης του προσθήκη του Ρουζεύλ. Οι μπάτσοι άρχισαν να χτυπούν στο φανό με πλαστικές σφαίρες. Ενας απεργοσπάστης κάηκε ζωντανός μέσα σε λεωφορείο που είχε μισθώσει η εργοδοσία για να μεταφέρει τους απεργοσπάστες.

Να γιατί λέμε ότι το νέο άρθρο 5Α στη σελίδα 5

ρακτηρισμό της απεργίας ως παράνομης από τα δικαστήρια. Την Πέμπτη 11 Οκτωβρίου, δύο άνθρωποι σκοτώθηκαν και 40 συνελήφθησαν από την αστυνομία, σε εκτεταμένες συγκρούσεις των απεργών με τους μπάτσους, που προσπαθούσαν να περάσουν απεργοσπάστες στις εγκαταστάσεις της επιχείρησης στην περιοχή του Rustenburg. Οι μπάτσοι άρχισαν να χτυπούν στο φανό με πλαστικές σφαίρες. Ενας απεργοσπάστης κάηκε ζωντανός μέσα σε λεωφορείο που είχε μισθώσει η εργοδοσία για να μεταφέρει τους απεργοσπάστες.

Ο γ.γ. του COSATU επεκτάθηκε στο παραλήρημά του, υποστηρίζοντας ότι οι απεργίες στον τομέα εξόρυξης δέωσαν την περιοχή στης επιχείρησης του προσθήκη της Επιτροπής στην περιοχή του Ρουζεύλ. Ενας απεργοσπάστης κάηκε ζωντανός μέσα σε λεωφορείο που είχε μισθώσει η εργοδοσία για να μεταφέρει τους απεργοσπάστες.

Και τώρα ερχόμαστε στους μύνημα της σύνταξης της συνταξιούχης για τον Λαθρεμπόρτη. Χωρίς να αποδέσμενοι στον ΟΓΑ, στον οποίο καταβάλλει εισφορές. Θα πάρει μόνο 131,09 ευρώ το μήνα, πιο σύντομα από την παράγραφο 9 της τροπολογίας αυτής, η κράτηση για τον κλάδο υγείας από την 1η Γενάρη του 2013 θα αυξηθεί κατά 11,22 ευρώ το μήνα ή 175,8 ευρώ το χρόνο. Σύμφωνα με την παράγραφο 9 της τροπολογίας αυτής, η κρ

■ Επιχειρηματικό πανεπιστήμιο και αυταπάτες

Τον τελευταίο καιρό, που η μαζική πρωτεταμένη ανεργία, θερίζει κυριολεκτικά τις νέες γενιές, διάφορα πρόθυμα παπαγαλάκια του συστήματος έχουν αναλάβει εργολαβικά το έργο της διαιώνισης των ψευδαισθήσεων και αυταπατών στους νέους ανθρώπους, αφαιρώντας τους κάθε διάθεση για αγώνα ανατροπής της μνημονιακής πολιτικής.

Η διαιώνιση των αυταπατών γίνεται και μέσω του σλόγκαν «επέστρεψε στις ρίζες σου, καλλιέργησε ραπτανάκια για να δεις χαΐρι!»

Τη φορά τούτη, το έργο ανέλαβε να πρωθήσει η Γενική Γραμματεία Νέας Γενιάς, σε συνεργασία με το Γεωπονικό Πανεπιστήμιο. Το οποίο ως τομέας των «προνομιούχων» «παραγωγικών σχολών», έχει μπει ήδη στη ρότα της επιχειρηματικής λειτουργίας, χωρίς να του την επιβάλλει ο νόμος Διαμαντοπούλου (όπως, άλλωστε και τα Πολυτεχνεία, όπως έχουμε γράψει στο προηγούμενο φύλλο της «Κόντρας»).

Το πρόγραμμα «Τριπτόλεμος» αφορά σεμινάρια διάρκειας 50 ωρών, απευθύνεται σε ανθρώπους 24-40 ετών και η ταρίφα είναι 50 ευρώ (σ.σ. τα διδακτρά πρέπει να τα δει κανείς, ανεξάρτητα από το ύψος τους, από την πλευρά της παραβίασης της επιταγής για δημόσια δωρεάν παταδεία σε όλες της τις εκφράσεις και από την πλευρά ότι τα σεμινάρια αυτά συμβάλλουν στη διασπορά αυταπατών και στην αναχαίτιση οιωνόδηποτε αγωνιστικών διαθέσεων).

Οι θεματικές ενότητες, στις οποίες θα εντρυφήσουν οι 80 τυχεροί για να επιστρέψουν στην «πρωτογενή παραγωγή», την οποία έχει ξεπατώσει, κατά τα άλλα η ένταξη στην ΕΕ, που καθορίζει και τη θέση της καπιταλιστικής Ελλάδας στον παγκόσμιο καπιταλιστικό καταμερισμό της εργασίας, είναι: Αμπελουργία- Οινολογία, Δενδροκομία και Νέες Δενδρώδεις Καλλιέργειες, Μελισσοκομία, Αιγοπροβατοφορία- Γολακτοκομία.

■ Νάτοι, νάτοι οι χορηγοί

Με τις πλάτες των προθύμων Μέσων Μαζικής Παραπληροφόρησης (πρωτοστατούστης της κρατικής τηλεόρασης), πρωθείται η φαεινή ιδέα συλλόγων γονέων αλλά και διευθυντών σχολείων, τα λειτουργικά έξοδα των σχολείων να τα αναλαμβάνουν διάφορες ευσπλαχνικές εταιρίες ή ιδιώτες της περιοχής, μιας και το κράτος «αδυνατεί» να ανταπεξέλθει στις υποχρεώσεις του και τα παιδάκια μας κινδυνεύουν να πουντιάσουν -μέρες που έρχονται- και το σχολείο να υποτιμήσει την ποιότητα της προσφερόμενης εκπαίδευσης.

Κάποιοι, μάλιστα, θεωρούν πως «καθάρισαν» με την ουσία αυτής της πραχτικής, τηρώντας τη «διαιφάνεια», αναρτώντας δηλαδή στο διαδίκτυο τις προσφορές από επιχειρηματίες της περιοχής, βιομηχανίες, παπαδαριό και τα ρέστα. Και η ουσία είναι το χτύπημα με όλα τα μέσα του δημόσιου αγαθού της Παιδείας, είναι η προσφορά της βορά στις ορέξεις της αγοράς, είναι η άφεση αμαρτιών στο αστικό κράτος για την πλήρη εγκατάλειψη της δημόσιας εκπαίδευσης, είναι σε τελική ανάλυση η παραίτηση από κάθε αγώνα για την υπεράσπιση της.

Γ' αυτό και τούτο οι «ρεαλιστές», που προτάσσουν το «εφικτό», αγκαλιάζονται με τόση αγάπη και «κατανόηση» από το σύστημα και τα παπαγαλάκια του.

Πατώντας σε δυο βάρκες

Αν η μισή μας καρδιά απορρίπτει την κατάλυση του δημόσιου Πανεπιστήμιου, που επιχειρείται με τους νόμους Διαμαντοπούλου-Αρβανιτόπουλου, η άλλη μισή οφείλει να τηρήσει την αστική νομιμότητα, διότι σε αντίθετη περίπτωση κινδυνεύουμε να διωχθούμε από τους εισαγγελείς κατ' εντολή των Αρχών, για μην εκλεγούν τα Συμβούλια διοίκησης, που θα τεθούν επικεφαλής του Πανεπιστήμιου-Ανώνυμη Επιχείρηση. Γι' αυτό και οι πρυτάνεις αισθάνονται την ανάγκη να καταγγείλουν το αιδέξιο στο οποίο έχουν καταδικαστεί τα πανεπιστημιακά ιδρύματα, εξ αιτίας της ασκούμενης πολιτικής από κυβέρνηση και πρόμαρτα. Θυμίζουν, τηρούμενων των αναλογιών, τους πανεπιστημιακούς που παρακολουθούσαν σιωπηλοί το παραλήρημα του δικτάτορα Παπαδόπουλου.

Κάποιοι, τους θυμίζουν ότι υπάρχει και ο δρόμος της έντιμης παραρίτησης, μιας και δεν μπορούν να σηκωσούν στις πλάτες τους τις ευθύνες ενός συνεπούς αγώνα ενάντια στο ξεπάτωμα του δημόσιου Πανεπιστήμιου. Μόνο που το ανώτατο πανεπιστημιακό κατεστημένο δε μπορεί ν' απαρνηθεί το ρόλο του, ως θεσμού του αστικού συστήματος. Οι τυχόν εξαιρέσεις που μπορεί να υπάρξουν στο μέλλον θα επιβεβαιώνουν απλώς τον κανόνα.

Οι πρυτάνεις δείχνουν ότι πατούν σε δυο βάρκες. Και η βάρκα

που πατά το «αριστερό» τους πόδι έχει επιβάτες και μεγάλη μεριδά των απλών μελών ΔΕΠ, αλλά και το φοιτητικό κίνημα, που αυτή τη στιγμή δίνουν μάχη (όχι, βέβαια, στο βαθμό και την έκταση που απαιτούν οι περιστάσεις) για να μην εκλεγούν τα Συμβούλια διοίκησης, που θα τεθούν επικεφαλής του Πανεπιστήμιου-Ανώνυμη Επιχείρηση. Για την αιτηση ακύρωσης στο Συμβούλιο της Επικρατείας για την αντισυνταγματικότητα διατάξεων των ν.4009/11 και 4076/12 υποβάλλεται μετά από αποφάσεις των συλλογικών οργάνων των Πανεπιστημίων και συνοδεύεται με αίτηση ακύρωσης αναφορικά με τις εκλογικές διαδικασίες της ταξινομικής, επιστολικής/ηλεκτρονικής ψήφου και άλλων που στερούνται φερεγγύότητας ως προς την αξιοποίησία του εκλογικού αποτελέσματος. Με αυτά τα δεδομένα, με Συμβούλια εκλεγμένα ή διορισμένα, τα Πανεπιστήμια δεν μπορούν να επιτελέσουν την αποστολή τους.

«Η Σύνοδος των Πρυτάνεων υπογραμμίζει τις δραματικές συνθήκες κάτω από τις οποίες έχουν περιορισθεί να λειτουργούν σήμερα τα Πανεπιστήμια, με την πλήρη κατάλυση της διοικητικής και οικονομικής τους αυτοτελείας, σε ευθεία αντίθεση με το άρθρο 16 του Συντάγματος. Οι Πρυτανικές Αρχές διοικούν πλέον τα Πανεπιστήμια

πια υπό τη Δαμόκλειο σπάθη της παράβασης καθήκοντος και την προσεπίκληση του Εισαγγελέα κατ' εντολή των Αρχών. Τα αιδέξια στα οποία οδηγούνται οι εκλογικές διαδικασίες αναδεικνύουν τα προβλήματα του ν.4009/11-4076/12 και επιβάλλουν την κατάδειξη τους στην πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας. Η αίτηση ακύρωσης στο Συμβούλιο της Επικρατείας για την αντισυνταγματικότητα διατάξεων των ν.4009/11 και 4076/12 υποβάλλεται μετά από αποφάσεις των συλλογικών οργάνων των Πανεπιστημίων και συνοδεύεται με αίτηση ακύρωσης αναφορικά με τις εκλογικές διαδικασίες της ταξινομικής, επιστολικής/ηλεκτρονικής ψήφου και άλλων που στερούνται φερεγγύότητας ως προς την αξιοποίησία του εκλογικού αποτελέσματος. Με αυτά τα δεδομένα, με Συμβούλια εκλεγμένα ή διορισμένα, τα Πανεπιστήμια δεν μπορούν να επιτελέσουν την αποστολή τους.

Στη συνέχεια, στο ψήφισμά τους, οι πρυτάνεις καταγγέλλουν την «προτεινόμενη νομοθετική ρύθμιση που προβλέπει τη μεταβίβαση της πανεπιστημιακής περιουσίας στο ΤΑΙΠΕΔ», που «ουσιαστικά δημεύει τις υποδομές και την περιουσία των Πανεπιστημίων, χάριν κάλυψης του δημοσίου χρέους», την

«ανυπέρβλητη οικονομική δυσπραγία μέσω της δραματικής συρρίκνωσης της επήσης δημόσιας επιχορήγησης καθώς και της απογραφευσης της ρευστοποίησης και χρήσης των αποθεματικών (που παρέμειναν μετά το αυθαίρετο κουρεμα των ομολόγων), για την κάλυψη των άμεσων ανοικών», την «ξοντωτική μείωση των μισθών των εργαζομένων στα Πανεπιστήμια», την «εργασιακή ανασφάλεια», το μη διορισμό των εκλεγμένων μελών ΔΕΠ και τον «περιορισμό της φοιτητικής μεριμνας», που «οδηγεί σε ουσιαστική κατάργηση της, σε μια εποχή που είναι περισσότερο από ποτέ ανοικαία για τις ελληνικές οικογένειες».

Την ίδια στιγμή, όμως, οι πρυτάνεις φαίνονται να συναινούν στο κυβερνητικό σχέδιο «Αθηνά» (συγχρενύσεις-καταργήσεις τμημάτων, σχολών, ΑΕΙ), αρκεί ο σχεδιασμός να γίνει με τη δική τους συμμετοχή και με «ακαδημαϊκά, αναπτυξιακά και εθνικά κριτήρια». Βλάκες, λοιπόν, ή συνένοχοι; Το ερώτημα είναι απλώς ρητορικό, στους καιρούς μας, που τα πάντα μπαίνουν κάτω από την καρμανιόλα των Μημονίων και της δραστικής περιοπής και εξαφάνισης όλων των κοινωνικών ογαθών, της δημόσιας Παιδείας μη εξαιρουμένης.

Γιούλα Γκεσούλη

Η πέμπτη φάλλαγγα ξαναχτυπά

Τα περιβόητα Συμβούλια Διοίκησης, τα ανώτατα όργανα ελέγχου και διοίκησης των πανεπιστημίων, όπως ορίζονται από το νόμο Διαμαντοπούλου (4009/11) που ψηφίστηκε πέριοδο το καλοκαίρι, και επικυρώθηκαν με ασήμαντες τροποποιήσεις όσον αφορά τη σύνθεσή τους από το νόμο Αρβανιτόπουλου (4076/12), που θα τα απαρτίζουν κατά το ήμισυ περίπου παρόμοια στην καπιταλιστική τηρεούσαν με ασήμαντες τροποποιήσεις όσον αφορά τη σύνθεσή τους από το νόμο Διαμαντοπούλου (4009/11), που θα τα καπιταλιστήσουν και επικυρώσουν τη σύνθεσή τους από την πλήρη καταργήση της διοίκησης και τη σύνθετη αποτελεσματικότητα των πανεπιστημιακών ιδρύματα. Οι τυχόν εξαιρέσεις που μπορεί

Αισχροί παραχαράκτες της Ιστορίας

Θέλετε ένα παράδειγμα του πώς οι νεοναζί παραχαράσσουν την Ιστορία; Πάρτε το όρθρο που δημοσιεύουν στο διαδικτυακό τους τόπο με τίτλο: «Η ιδρυση του ΕΑΜ "για την υπεράσπιση της Σοβιετικής Ενωσης"». Με προμετωπίδα ένα πρωτοσέλιδο του «Ριζοσπάστη» της 23ης Μάρτη 1931 για το Μακεδονικό (δέκα χρόνια πριν την ιδρυση του ΕΑΜ), το λιβελογράφημα παρουσιάζει ούτε λίγο ούτε πολύ τους κομμουνιστές ως... συνεργάτες των Γερμανών, που αναγκάστηκαν να γίνουν αντιστασιακοί λόγω της γερμανικής επίθεσης στην ΕΣΣΔ!

Θα υποτιμούσαμε τη νοημοσύνη των αναγνωστών μας αν καθόμασταν να ασχοληθούμε με τέτοια λιβελογραφίματα, που εξιμούν τη δικτατορία του Μεταξά (τον περιβόλτο «τρίτο ελληνικό πολιτισμό», με τους φασιστικούς χαιρετισμούς κατά το πρότυπο του τρίτου Ράχη), που κατηγορούν τους κομμουνιστές ότι συνεργάστηκαν με τους Βούλγαρους για να απελευθερωθούν από την Ακροναυπλία (!) και φτάνουν στο σημείο να υποστηρίζουν ότι οι λαοί της ΕΣΣΔ... υποδέχονταν τους Γερμανούς ως απελευθερωτές, γι' αυτό κι ο Στάλιν έκανε πέρα τον μαρξιστικό-λενινισμό κι αναγκάστηκε να χρησιμοποιήσει τον εθνικισμό για να τους κάνει ν' αλλάξουν στάση (αλήθεια, πώς τα κατάφερε, αφού οι Γερμανοί τους... απελευθερώναν από τον «κομμουνιστικό ζυγό»);.

Αυτό που θα θελαμε, ωστόσο, να σημειώσουμε είναι η χοντροκομένη παροχάραξη της Ιστορίας, με... σοβαροφαρείς αναλύσεις βασιζόμενες σε πραγματικά κείμενα του ΚΚΕ. Οπως αυτό που παρουσιάζει ο νεοναζί αρθρογράφος: «Λίγες ημέρες μετά την γερμανική επίθεση, η Μόσχα έδωσε εντολή στα κατά τόπους όργανά της να οργανώσουν ανταρτικά κινήματα, για να υποχρεώνονται οι Γερμανοί να διατηρούν επαρκή στρατεύματα στις κατεχόμενες χώρες, στρατεύματα τα οποία σε διαφορετική περίπτωση θα αποτελλούνταν στο ανατολικό μέτωπο. Υπ' αυτές τις συνθήκες, λοιπόν, συνεκλήθη η 6η Ολομέλεια του ΚΚΕ, προκειμένου να ρυθμίσει την άμεση εκτέλεση της σοβιετικής εντολής. Ιδού η απόφαση ιδρύσεως του ΕΑΜ: "Η υπεράσπιση της Σοβιετικής Ενωσης, η υποστήριξη της νίκης της με όλα τα μέσα είναι ύψιστο καθήκον κάθε κομμουνιστή, κάθε εργαζόμενου, κάθε ανθρώπου που θέλει τη λευτεριά της χώρας του από τον φασιστικό ζυγό. Οι κομμουνιστές ποτέ δεν ξεχνάνε, πώς σε τελευταία ανάλυση η Σοβιετική Ενωση είναι ο κοινός εχθρός όλων των ιμπριαλιστών. Ομως, οι κομμουνιστές οφελούν να δουν, ότι στο σημερινό στάδιο της αντισοβιετικής επίθεσης, ο φασισμός εί-

ναι ο κύριος εχθρός όχι μόνο του πρώτου σοσιαλιστικού κράτους, αλλά και κάθε δημοκρατικής κατάκτησης του λαού. Γι' αυτό πρέπει να υποστηρίζουν κάθε προσπάθεια που θα τείνει στην συντριβή του φασισμού και στην υπεράσπιση της Σοβιετικής Ενωσης". Μία παρατήρηση με μεγάλη σημασία: η απόφαση αρχίζει και τελειώνει με την ίδια φράση "υπεράσπιση της Σοβιετικής Ενωσης". Αυτός ήταν ο αποκλειστικός σκοπός του ΚΚΕ και του δημιουργήματός του, του ΕΑΜ!».

Οντως, το απόσπασμα είναι από την απόφαση της ένσης ολομέλειας της ΚΕ του ΚΚΕ, που συνήλθε την 1η Ιουλίου του 1941. Ομως, η παρατήρηση με την «μεγάλη σημασία» του παραχαράκτη αρθρογράφου των νεοναζί βγάζει μάτι! Γιατί όποιος δεν κυλιοφορεί φορώντας μυωπικά φασιστικά γυαλιά, αν διαβάσει το κείμενο θα διαπιστώσει ότι η υπεράσπιση της Σοβιετικής Ενωσης ήταν ένα μόνο από τα καθήκοντα που έθετε το ΚΚΕ. Η απόφαση, μάλιστα, δεν ξεκίνα με αυτό το καθήκον, αλλά με την ανάλυση του δεύτερου ιμπριαλιστικού πολέμου, που έχει ως στόχο το ξαναφοίρασμα της γης, και την καταγγελία του φασισμού. Ούτε τελειώνει με αυτό το καθήκον («υπεράσπιση της Σοβιετικής Ενωσης»), αλλά με την πετρούθηση ότι το κόμμα θα ξεπεράσει τις αδυναμίες του και θα σταθεί αντάξιο του ιστορικού του προορισμού (όπως και έγινε). Ο νεοναζί αρθρογράφος

σκόπιμα τα αποκρύπτει αυτά, όπως και την έκκληση του ΚΚΕ για εθνικό μέτωπο απελευθερωσης και προσωρινή κυβέρνηση στην οπ' όλα τα κόμματα.

Οσο για τη... συνεργασία του ΚΚΕ με τους Γερμανούς και τον ισχυρισμό ότι «έως την 22η Ιουνίου 1941, που έγινε η γερμανική επίθεση στον... παράδεισο των Σοβιέτ, ίσχυε το σύμφωνο Ρίμπεντροπ-Μολτώφ και οι ανά τον κόσμο κομμουνιστές δεν ήσαν καθόλου μας καθόλου... αντιστασιακοί», «χαρίζουμε» στον νεοναζί γκεμπελίσκο το ανοιχτό γράμμα του Γενικού Γραμματέα του ΚΚΕ Νίκου Ζαχαριάδη προς τον ελληνικό λαό, που δημοσιεύτηκε σε όλες τις αθηναϊκές εφημερίδες στις 2 Νοέμβρη του 1940, και καλούσε τον ελληνικό λαό να αντισταθεί στο φασισμό, σημειώνοντας: «Στον πόλεμο αυτό, που τον διευθύνει η κυβέρνηση Μεταξά, όλοι μας πρέπει να δώσουμε όλες μας τις δυνάμεις, χωρίς επιφύλαξη». Ενα γράμμα που χρησιμοποιήθηκε από... καλοθελητές ενάντιά του, για να τον παρουσιάσουν ότι συντάχτηκε με τη δικτατορία του Μεταξά. Πρόγαμα που, φυσικά, δεν είναι αλήθεια, όχι μόνο γιατί ο ιστορικός ηγέτης του ΚΚΕ έκλεινε αυτό το ανοιχτό γράμμα με μια φράση-σύνθημα («Επαθλό για τον εργαζόμενο λαό και επιστέγασμα για το σημερινό του αγώνα πρέπει να είνε, και θα είνε, μια καινούργια Ελλάδα της Δουλειάς, της Λεφτεριάς, λυτρωμένη από κάθε ξενική

ιμπεριαλιστική εξάρτηση και από κάθε εκμετάλλευση, μ' ένα πραγματικά παλλαϊκό πολιτισμό»), αλλά και γιατί φρόντισε να ξεκαθαρίσει τα πράγματα με τα δύο επόμενα γράμματά του, στα οποία κατήγγειλε την ξενοδουλεία της δικτατορίας του Μεταξά που εξυπηρετούσε τα αγγλικά συμφέροντα, τον κατακτητικό πόλεμο που σκόπευε να κάνει στην Αλβανία, και ζητούσε τη σύναψη ειρήνης και ουδετερότητας χωρίς εδαφικές ζημιές σε βάρος της Ελλάδας, με ταυτόχρονη αποχώρηση των αγγλικών δυνάμεων (μην ξεχνάμε ότι οι Έλληνες έκαναν τότε κουμάντο στην Ελλάδα, γι' αυτό κι ο Μεταξάς επελέξει το περιβόλτο «ΟΧΙ»).

Οι έλληνες νεοναζί, απόγονοι των ταγματασφαλιτών και των δωσιλογών, δεν διστάζουν να παραχαράξουν ασύστολα την Ιστορία. Έχουν το θράσος να το κάνουν αυτό, ορμώντες από το περιρρέον κλίμα ταύτισης του κομμουνισμού με το φασισμό, που πρωθείται από την κυρίαρχη τάξη τα τελευταία χρόνια. Αυτό δεν πρέπει να τους περάσει. Ο φασισμός πρέπει να ηττηθεί και στο επίπεδο της ιστορικής μνήμης. Και οι νεοναζί να ξεγυμνωθούν και να φανούν όπως πραγματικά είναι. Ναζιστικά κακέκτυπα που αποτελούν προκεχωρημένο φυλάκιο των καπιταλιστών στην επίθεσή τους ενάντια στα εργατικά και λαϊκά δικαιώματα. Οπως οι πρόγονοί τους.

Νεοναζιστικές κότες

Είναι προφανές ότι οι νεοναζί διαφρίζουν τους τραμπουκισμούς τους, λεκτικούς και σωματικούς, γιατί θεωρούν ότι αυτό «πουλάει» στο εκλογικό ακροστάτηριο που απευθύνονται. Σπάνιες πάγκους μεταναστών στα πανηγύρια και μοιράζουν οι ίδιοι τα βίντεο. Βρίζουν εν χορώ τα άλλα κόμματα στη Βουλή και φροντίζουν να τραβήξουν δικό τους βίντεο από τα θεωρεία, το οποίο επίσης διαδίδουν. Χαρακτηρίζει η Ζαρούλια τους μετανάστες «υπανθρώπους» και επίσης μοιράζουν το βίντεο. Ολα αυτά τα περιστατικά είναι στημένα (και τα εντός Βουλής), για να κάνουν στη συνέχεια προπαγάνδα με τα βίντεο. Από τότε που ο Καστιδιάρης κατέβρεξε τη Δουρόυ και χαστούκισε την Κανέλλη και όχι μόνο δεν τους κόστισε, αλλά τους απέφερε και κέρδη.

Υπάρχουν, όμως, θέματα τα οποία φιβούνται όπως ο διάολος το λιβάνι. Είναι αυτά που συγκροτούν τον λεγόμενο «ελληνοχριστιανικό πολιτισμό», με τον οποίο οι νεοναζί, για ιδεολογικούς λόγους, δεν είχαν και τόσο καλές σχέσεις. Αυτοί συγκροτήθηκαν ως οπαδοί του Χίτλερ και του ΕΣΣΔ και όχι μόνο δεν γουστάρουν τη λευτεριά της χώρας τους από τον φασιστικό ζυγό. Οι κομμουνιστές ποτέ δεν ξεχνάνε, πώς σε τελευταία ανάλυση η Σοβιετική Ενωση είναι ο κοινός εχθρός όλων των ιμπριαλιστών. Ομως, οι κομμουνιστές οφελούν να δουν, ότι στο σημερινό στάδιο της αντισοβιετικής επίθεσης, ο φασισμός εί-

ιεράρχης πολιτικολογεί εναντίον συγκεκριμένου κόμματος, ενώ δε λέει λέξη για κόμματα και πολιτικούς που δηλώνουν ευθέως άθεοι, βλάσφημοι και ανήκουν σε σκοτεινές λέσχες, μυστικές εταιρείες και δόγματα». Ποιος τα λέει αυτά; Ο Καιάδας και ο Ματθαίουπολος με τα σατανιστικά μέταλ γκρουπ. Ο θεός «εξέ την περιφημη ιδέα να στείλει τον μπασταρδού ισίου του, τον γαμημένο Ιησού Χριστό. Μα τώρα ο διάβολος υπερισχύει... Θα αφήσουμε την εκκλησία να σαπίσει σαν το χέρι που έχει γόγγραινα... Η προστυχή του υπάνθρωπου του σταυρού... Είδα τις φλόγες να καίνε τον γιο του Θεού και τους αγίους του». Αυτά τραγουδάει ο βουλευτής Καιάδας. Και άλλα, που αναφέρονται στα... γεννητικά όργανα της Παναγίας και τον πρωτό του Χριστού. Αν τα 'ξερε ο Σιατίστης...

Το ίδιο έκαναν και με το ναζιστικό χαιρετισμό του Μιχαλολιάκου (που δεν γίνεται, βέβαια, για πρώτη φορά). Η πρώτη τους ανακοίνωση έκανε λόγο για το «εθνικό καθεστώς του Ιωάννου Μεταξά», που καθιέρωσε το χαιρετισμό «των Ελλήνων Πατριωτών». Χρειάστηκε, όμως, να βγάλουν και δεύτερη ανακοίνωση που μιλούσε για «δήθεν «ν

καν. Από την εμπειρία τους, όμως, κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι αυτό που εμφανίζεται ως σχετικά πλήρες δεύγμα δεν ανήκει σε άτομο υπαρκτό, αλλά είναι προϊόν της χημικής αντιδραστής. Διότι, όταν υπάρχουν πολύ μικρές πτοσότητες DNA, αυξάνουν την ευαισθησία της μεθόδου με την οποία ερευνούν, βγαίνουν έξω από τα όρια ανοχής και το αποτελεσμα είναι να εμφανίζονται ανύπαρκτα δεδομένα. Οι εκθέσεις της ΔΕΕ, όμως, δεν αναφέρουν ούτε τον κυτταρικό τύπο, ούτε την ποσότητα του DNA, ούτε το πρωτόκολλο PCR που χρησιμοποιήθηκε (δηλαδή πόσο αυξήθηκε η ευαισθησία της μεθόδου), ούτε το «κατώφλι» της μεθόδου (από το οποίο καθορίζονται οι πιθανότητες λάθους).

— Γιατί η επιστημονική ομάδα είναι πεπεισμένη ότι το συγκεκριμένο «δεύγμα», που αποδόθηκε στον Κορτέση, είναι προϊόν εργαστηριακής αντιδραστής και όχι δεύγμα που προέρχεται από άτομο; Πέραν των άλλων και γιατί το συγκεκριμένο «δεύγμα» βρέθηκε μόνο μια φορά! Δεν γίνεται στο οπίτι ή στη μηχανή του Κορτέση, αν ανήκε σ' αυτόν το δεύγμα, να βρεθεί μόνο μια φορά. Αυτό είναι παράλογο.

— Η επιστήμονας ολοκλήρωσε με την παρουσίαση μιας γενικής επισκόπησης των εκθέσεων της ΔΕΕ. Από τα 500 δεύγματα που φέρονται να εξετάστηκαν από το «εργαστήριο» της ΔΕΕ και παρουσιάζονται στις 8 εκθέσεις που υπάρχουν στη δικογραφία μόνο 13 έδωσαν πλήρεις γενετικούς τύπους! Πιοσσότ 2,6%! Αρα, υπάρχει μεγάλη αποτυχία και της διαδικασίας συλλογής των δειγμάτων και της μεθόδου έρευνας. Από τους 13 πλήρεις γενετικούς τύπους, οι 7 ανήκουν σε «δικαιολογημένων θείαντες», δηλαδή σε ασφαλίτες που ανακατεύτηκαν στη διαδικασία! Γ' αυτό και το πιθανότερο είναι τα γενετικά προφίλ να είναι προϊόν της μεθόδου, που στρώχτηκε να λειτουργήσει πέρα από τα όριά της, και όχι γενετικά προφίλ που αντιστοιχούν σε άτομα. Η μέθοδος είναι πολύ δύσκολη, κατέληξε η Α. Ρούμπου. Δεν είναι αυτοματοποιημένη, δεν βάζεις τα δεύγματα σ' ένα ρομπότ και πάίρνεις αποτελέσματα. Σε κάθε στάδιο παραμονεύει το λάθος. Γ' αυτό και σ' αυτές τις περιπτώσεις χρειάζεται να επαναλαμβάνεται η μέθοδος σε άλλο εργαστήριο, για να υπάρξει σύγκριση αποτελεσμάτων και ν' αποκλείστε ο κίνδυνος επιμολύνσεων (στο ίδιο εργαστήριο μελετώνται πολλά δεύγματα) και ο κίνδυνος πλασματικών γενετικών προφίλ λόγω αστοχίας της μεθόδου.

Αμήχανος ο εισαγγελέας, προσπάθησε αρχικά να πετύχει έναν οινοεί συμβιβασμό με την επιστήμονα, ρωτώντας την αν ο εκθέσεις της ΔΕΕ είναι μηδενικής αξίας. Η Α. Ρούμπου υπήρξε κατηγορηματική: μηδενικής αξίας. Ακόμη πιο αμήχανος, ο εισαγγελέας μεταβλήθηκε για λόγο σε αστυνομικό, ρωτώντας τη μάρτυρα πώς εργάζεται και για λογαριασμό τίνων κάνει έρευνες DNA. Η Α. Ρούμπου απάντησε ήρεμα, ότι τώρα είναι ερευνήτρια στο κρατικό πανεπιστήμιο Χούμπολντ του Βερολίνου και πως σε όλη την επιστημονική της διαδρομή έχει εργαστεί αποκλειστικά σε πανεπιστήμια ως ερευνήτρια. Πο-

τέ στον ιδιωτικό τομέα, ποτέ για λογαριασμό κάποιων πελατών. Ο εισαγγελέας συνέχισε την ιδιαίτερη προσπάθεια: «Να δεχτώ την πιθανότητα λάθους, ναι, αλλά τη μηδενική αξία δεν την καταλαβαίνω». «Δεν μηλίσα για πιθανότητα, αλλά για βεβαιότητα λάθους», ήταν η απάντηση της Α. Ρούμπου. Τότε ήταν που ο εισαγγελέας σήκωσε ψηλά τα χέρια και είπε από που παραθέσαμε στην αρχή. Οταν ο πρόεδρος κατά κάποιο τρόπο τον συνέφερε (ήταν σαν να του ελεγει: «φα σοβαρά μιλάς, να φέρουμε τον Καθάριο, έναν μπακάλη» της Ασφάλειας, να εξεταστεί κατ' αντιπαράσταση με μια διδάκτορα των φυσικών επιστημών, απόλυτα εξειδικευμένη στο συγκεκριμένο αντικείμενο»), βρήκε καταφύγιο σε μια ακατανόητη ερώτηση. Ρωτώντες αν θα μπορούσε από λάθος να βρεθεί DNA ανθρώπου που δεν ήταν ποτέ στο συγκεκριμένο χώρο δειγματοληψίας. Η απάντηση της Α. Ρούμπου, που επιχειρηματολόγησε αναλυτικά, ήταν πως ναι, μπορεί να συμβεί και αυτό.

Ερωτήσεις άλλες από την έδρα δεν έγιναν. Η απομοθοποίηση του ασφαλίτικου «εργαστήριου» και των κατά παραγγελία γνωμοδοτήσεών του (αυτοί καθορίζουν την «έρευνα» με βάση το εκ των προτέρων δοσμένο αποτελεσμα και δεν πάνε στο αποτελεσμα μέσω της έρευνας, όπως απαιτεί κάθε επιστήμη) υπήρξε πλήρης. Η υπεράσπιση (I. Ραχιώτης) σχολίασε πως μετά και την κατάθεση Ρούμπου δεν υπάρχει καν ένδειξη για DNA του Κορτέση, αλλά αν από το δικαστήριο υπάρχει αμφιβολία, τότε η υπεράσπιση επαναφέρει το αίτημα για τη διεξαγωγή νέας πραγματογνωμοσύνης από πανεπιστημιακό εργαστήριο.

Τι συμπέρασμα βγάλουμε εμείς; Βεβαιώθηκαμε απόλυτα, ότι το «εργαστήριο» της Ασφάλειας, αυτό που δεν έχει κατασφέρει να πάρει πιστοποίηση ούτε από το ανοιξιόπιστο ΕΚΕΠΙΣ, αποτελεί το εργαλείο για έναν δικαστικό εφιάλτη. Περιβεβλημένο με δικαστικό κύρος, με τα πανεπιστημιακά εργαστήρια να μη χρησιμοποιούνται καθόλου, αποτελεί ένα άντρο κατασκευής ενοχοποιητικών στοιχείων. Ακόμα κι αν το συγκεκριμένο δικαστήριο βάλει ευσχήμας στην άκρη τις αναδιόπιστες εκθέσεις για τον Χ. Κορτέση και τη Μ. Μπεράχι, το πρόβλημα θα παραμείνει και είναι μέγιστο. Θα το βρίσκουμε συνέχεια μπροστά μας. Θα φτιάχνουν διάθεση σε όλους και θα το παρουσιάζουν ως αποτελεσμα επιστημονικής έρευνας.

Οι υπόλοιποι μάρτυρες ήταν αυτό που λέμε «πολιτικοί μάρτυρες». Ανθρώποι που γνώρισαν τον Χ. Κορτέση σε διάφορες δραστηριότητες της ζωής του, κυρίως στους αγώνες του αναρχικού χώρου. Στην τελευταία κατηγορία ανήκουν οι Αναστασία Ανανίδη, Γιάννης Αγγελόπουλος, Γιώργος Κωνστόπουλος. Μίλησαν για τους κοινούς τους αγώνες, για τη φιλία τους, για την αγωνιστική υπόσταση του Κορτέση, για διώξεις που έχουν υποστεί οι ίδιοι, για τη στοχοποίηση του αναρχικού χώρου, για το γεγονός ότι ο καθένας τους θα μπορούσε να βρίσκεται στη θέση του Κορτέση, διότι θα μπορούσε να συντρέγει σε τοπάδικο με τους φίλους και συ-

ντρόφους τους Νίκο Μαζιώτη και Πόλα Ρούπα, όπως συνέβη με τον Κορτέση όταν συνελήφθη («είχε την ατυχία να βρίσκεται μαζί με τον Νίκο και την Πόλα» ήταν η έκφραση που χρησιμοποιήσαν).

Ο Σπύρος Κογιάνης κατέθεσε τη δική του εμπειρία ως «συνήθης ύποπτος» μιας προηγούμενης εποχής, ενώ ο δημοσιογράφος της «Ελευθεροτυπίας» Δημήτρης Νανούρης μίλησε για την τυχαία γνωριμία του κάποια στηγμή με τον Κορτέση (συνταξιδεύουν για το Μιλάνο, για να παρακολουθήσουν αγώνα της αγαπημένης τους ΑΕΚ) και αναφέρθηκε διεξοδικά στο δημοσιογραφικό πατρινό στοχοποίησης και διαπόμπευσης όσων συνελήφθησαν, συγκρίνοντας αυτό το πατρινό με άλλα αντίστοιχα του παρελθόντος. Ο συμμαθητής και φίλος του Κορτέση Παναγιώτης Παπαδημητρίου αναφέρθηκε στην πολύχρονη φιλία τους, στις ιδέες που ποτέ δεν έκρυψε ο Κορτέσης, στη στοχοποίηση των αναρχικών. Τέλος, ο μαθηματικός Θόδωρος Κουτσουμπός αναφέρθηκε στην εποιμένου ενοχοποίησή στον Κορτέση, που αποτελείται από την διαχείριση των συναρμότων του Κορτέση και την επιχειρηματική παραδέχτηκε ότι τη λίστα δεν την έστειλε η Λαγκάρντ, αλλά την πήρε η ΚΥΠ από τις γαλλικές μυστικές υπηρεσίες. Άρα, η λίστα δεν πρόκειται να ξανάρθει, γιατί απλούστατα ο σημερινός υπουργός Οικονομικών της Γαλλίας, στον οποίο απευθύνθηκε ο Στουρνάρας (για να ξεφορτωθεί από πάνω του κάθε ευθύνη) θα απαντήσει ότι δεν έχει τέτοια λίστα ή ότι δεν μπορεί να τη δώσει, διότι πλέον απαγορεύει τη χρήση της το ανώτατο ακινητικό δικαστήριο της Γαλλίας.

Ο Κώστας Γουρνάρας, που είναι εκείνος που στη δίκη εκπροσωπεί τον Επαναστατικό Αγώνα, μετά την απουσία των Νίκου Μαζιώτη και Πόλας Ρούπα, απαντώντας προφανώς στην άποψη που ακούστηκε από μάρτυρα τις ακριβώς εποχές, στην πρώτη γραμμή της αναρχικής δράσης και αυτό θα δημιουργήσει προβλήματα ασφαλίεις στην οργάνωση, και πως αν έπαιρνε τη βαριά απόφαση «παίρνω τα όπλα», θα έπρεπε να αποσυρθεί από τις διεργασίες του κινήματος, όπως είχαν κάνει οι Μαζιώτης και Ρούπα, που διατήρησαν μόνο τις φιλικές τους επαφές, παρενέβη με ένα σύντομο σχόλιο. Λυπάμαι πολύ – είπε προτού αναγκάζομαι να κάνω αυτή την παρέμβαση, αλλά θέλω να παρακαλέσω τους συντρόφους που καταθέτουν ως μάρτυρες υπεράσπισης των υπόστων συντρόφων που θα εφαρμόσουν εδώ σχήματα για την οργάνωση του Επαναστατικού Αγώνα, που δεν είναι σε θέση να γνωρίζουν.

Η δίκη θα συνεχιστεί την Τετάρτη 31 Οκτωβρίου, πάλι με μάρτυρες υπεράσπισης του Χ. Κορτέση.

Τα απόνερα μιας λίστας

Ποια λίστα Λαγκάρντ και πράσιν' άλογα; Οπως δήλωσε ο Παπακωνσταντίνου, η λίστα παραδόθηκε στο υπουργείο Οικονομικών τον Οκτώβρη του 2010 διά της διπλωματικής οδού «χωρίς διακριτικά, με συνοδευτικό σημείωμα υπογεγραμμένο από γάλλο αξιωματούχο, το οποίο ζητούσε την διαχείριση των στοιχείων με μυστικότητα». Εμέως πλην σαφώς, ο Παπακωνσταντίνου παραδέχτηκε ότι τη λίστα δεν την έστειλε η Λαγκάρντ, αλλά την πήρε η ΚΥΠ από τις γαλλικές μυστικές υπηρεσίες. Άρα, η λίστα δεν πρόκειται να ξανάρθει, γιατί απλούστατα ο σημερινός υπουργός Οικον

KONTRA

Στις λεπτομέρειες βρίσκεται η ουσία

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

✓ Σε προηγούμενο φύλλο είχαμε αναφερθεί στην υπόθεση του τεξανού ποδολάτη Λανς Αρμστρονγκ. Το αθλητικό σταρ σίστεμ είχε αναδείξει τον συγκεκριμένο αθλητή σε σύμβολο ανθρώπινης δύναμης και θελησης, εξαιτίας των μεγάλων αθλητικών επιδόσεων που πέτυχε στην καριέρα του, μετά το αίσιο τέλος του είχε η περιπέτεια με την υγεία του (είχε καρκίνο με μεταστάσεις και κατάφερε με χημειοθεραπείες να τον ξεπεράσει και να επιστρέψει στους αγώνες). Άμεσως μετά την ανακοίνωση του αθλητή ότι θα αποσυρθεί από την ενεργό δράση, δόλια άλλαξαν, αφού κατηγορήθηκε ότι είχε κάνει χρήση απαγορευμένων ουσιών και το πόρισμα της σχετικής έρευνας κατέληξε στην ενοχή του και στην αφαίρεση όλων των τίτλων που είχε κερδίσει. Επανερχόμαστε στο θέμα απ' αφορμή της δηλώσεις του Τζόι Μπάρτον (διεθνής άγγλος ποδοσφαιριστής της ΚΠΓ, που πρόσφατα πήρε μεταγραφή στη Μαρσέη) στην προσωπική του ιστοσελίδα.

Ο Μπάρτον, σχολιάζοντας το πόρισμα της επιτροπής της USADA (αμερικανική υπηρεσία ελέγχου ντόπινγκ) για τον Αρμστρονγκ, αναφέρθηκε εμμέσως πλην σαφώς στα κρούσματα ντόπινγκ στο χώρο του ποδοσφαίρου. Παραθέτουμε ορισμένα αποσπάσματα από τα σάσα έγραψε στο blog του ο ποδοσφαιριστής. Ξεκινάει με το ερώτημα: «Έχετε αναφωρθεί πτώς κορυφαίοι παίκτες του ιταλικού πρωταθλήματος, που πλησιάζουν τα 40 χρόνια τους, αγωνίζονται σαν τριαντάρηδες για 80 πτωχινίδια τη σεζόν?». Αναφέρει ότι «όλοι μας γνωρίζουμε ότι υπάρχουν ευρωπαϊκοί σύλλογοι που χρησιμοποιούν ενέσεις βιταμινών και τα δείγματα δεν μπορούν να γίνουν αντιληπτά στους ελέγχους» και δίνει μία προσωπική του εμπειρία από τη συμμετοχή του στην εθνική Αγγλίας: «Ένας διεθνής άγγλος παίχτης μου είχε πει για ένεση βιταμίνης όταν η Εθνική Αγγλίας ογνανίστηκε στο Μουντιάλ του 1998. Εκανε την ένεση πριν από το παιχνίδι με την Αργεντινή και είχε το αίσθημα ότι δεν ήταν δυνατόν να ξεμείνει από την ένεργεια». Καταλήγει με το αυτονότητο για το επιαγγελματικό ποδόσφαιρο: «Όπου υπάρχουν πολλά χρήματα ο άνθρωπος μπορεί να λυγίσει, να επιτρέπεται ή πολύ απλά να παραβιάσει τους όποιους κανόνες».

Δε νομίζω ότι χρειάζεται να

πούμε
ότι είναι

θέματα, τα οποία οι απανταχού ποδοσφαιρόφιλοι έχουμε σχολίασει στης παρέες μας. Κάποιοι προσπάθησαν να ερμηνεύσουν τις δηλώσεις του ως μια προσπάθεια να αλλάξει την ατζέντα από τον πρόσφατο κουγά του στο φιλικό της ομάδας του με την Ιστρ, κατά την διάρκεια του οποίου πάστηκε στα χέρια με αντίπαλο ποδοσφαιριστή. Ο συγκεκριμένος παίχτης έχει ένα «αμαρτωλό» παρελθόν, αφού αρκετές φορές έχει εμπλακεί σε καυγάδες εντός και εκτός του αγωνιστικού χώρου, έχει τιμωρηθεί γι' αυτό από την ποδοσφαιρική ομοσπονδία και θεωρείται ένας από τους πιο ιδιόρυθμους παίχτες στην Αγγλία. Το γεγονός όμως ότι μέχρι στιγμής η ΟΥΕΦΑ, η ΦΙΦΑ και οι λοιπές δημοκρατικές ποδοσφαιρικές δυνάμεις δεν έχουν προβεί σε κάποια ενέργεια, κατά την ταπεινή γνώμη της στήλης δεν πρέπει να θεωρηθεί ως αδιαφορία, αλλά ως προσπάθεια να υποβαθμιστούν οι δηλώσεις του και να κλείσει το θέμα όσο το δυνατό γρηγορότερα και με το μικρότερο θόρυβο.

✓ Τα συγκλονιστικά στοιχεία που έφερε στο φως της δημοσιότητας το πόρισμα της Ανεξάρτητης Επιτροπής Χίλιμπορο για την τραγωδία του 1989 και η έκταση που πήρε το θέμα σε ολόκληρη την ποδοσφαιρική Ευρώπη, εκτός από τη δικαίωση των σπαδών της Λίβερπουλ ανάγκασαν τη βρετανική κυβέρνηση να ξεκινήσει έρευνα, προκειμένου να βρεθούν οι πραγματικοί υπεύθυνοι της τραγωδίας. Την περαιμένη βδομάδα, η αναπληρωτής επικεφαλής της Ανεξάρτητης Επιτροπής Διαμαρτυριών της Αστυνομίας (IPCC) Ντέμπτορα Γκλας ανακοίνωσε την έναρξη των ερευνών των συμβάντων τριν, κατά τη διάρκεια και μετά τα γεγονότα του Χίλιμπορο. Σύμφωνα με την ανακοίνωση της αστυνομίας, μετά τη δημοσιοποίηση του πορίσματος η IPCC έχει αρχίσει να το εξετάζει ενδελεχώς και να μελετά τις 450.000 σελίδες αποδεικτικών στοιχείων, ώστε να βρεθεί ποιες συμπεριφορές, επώνυμες ή ανώνυμες, αστυνομικών οργάνων χρήζουν ερευνών, τονίζοντας παράλληλα ότι πρόκειται για τη μεγαλύτερη αστυνομική έρευνα που έχει διεξαχθεί ποτέ στο Ηνωμένο Βασίλειο.

Σύμφωνα με την ανακοίνωση, οι στόχοι της έρευνας είναι να αναζήτηση απαντήσεων σχε-

τικά με τις αλλαγές καταθέσεων, τα άτομα που τις διέταξαν, ποιοι γνώριζαν, ποιοι εμπλέκονταν στη διαδικασία και εάν πιέστηκαν αξιωματικοί, η εξέταση των παραπλανητικών πληροφοριών που μεταφέρθηκαν σε ΜΜΕ, βουλευτές, και ερευνητές, προκειμένου οι ευθύνες να αποδοθούν στους φιλάθλους της Λίβερπουλ, η διερεύνηση του τρόπου που ενήργησαν οι μπάτσοι μετά την τραγωδία, συμπεριλαμβανομένων των ανακρίσεων και της εξέτασης των θυμάτων για κατανόλαση αλκοόλ, καθώς και η διερεύνηση του ρόλου της αστυνομίας των Γουέστ Μίντλαντ και όσων ηγήθηκαν των ερευνών της τραγωδίας. Η εκπρόσωπος της IPCC, απαντώντας σε ερώτηση δημοσιογράφου, υποστήριξε ότι «θα είναι 30-35.000 θέσεις, το κόστος κατασκευής του θα κυμανθεί μεταξύ 40 και 50 εκατομμυρίων ευρώ και ο πιο πιθανός κατασκευαστής θα είναι ο Ακτωρ, που έχει κάνει ήδη σχετικές μελέτες. Αυτό που δεν είπε είναι ο τρόπος που θα εξασφαλιστούν, σε περίοδο οικονομικής κρίσης και βαθιάς ύφεσης, τα φράγκα που απαιτούνται, αλλά αυτό κατά τον Αλαφούζο είναι μια λεπτομέρεια στην οποία δεν θα πρέπει να δώσουμε και πολύ μεγάλη σημασία».

Κος Πάπιας
rapias@eksegersi.gr

ΥΓ: Ολοκληρώνεται με γοργούς ρυθμούς η κάθαρση στο ελληνικό ποδόσφαιρο. Αρχικά είχαμε την απόφαση της Super League να δώσει το πράσινο φως για την αναδιάρθρωση της Β' Εθνικής, προκειμένου να δικαιωθούν Ολυμπιακός Βόλου και Καβάλα. Η απόφαση, που είχε τη σύμφωνη γνώμη του υφυπουργού Αθλητισμού Γιάννη Ιωαννίδη (δημοσιογραφικές πληροφορίες αναφέρουν ότι η ενεργός εμπλοκή του με το θέμα μπορεί να του στοιχίσει την έξιδο από την κυβέρνηση), προκάλεσε αρνητικά σχόλια στην πλειοψηφία των φιλάθλων και έδειξε ότι οι δεσμεύσεις των κυβερνήσεων για παραδειγματική τιμωρία δύσων είχαν εμπλακεί στην υπόθεση των «στημένων αγώνων» ήταν μια φούσκα. Εκτός όμως από τη δικαίωση των ομάδων, έχουμε επί της ουσίας και την δικαίωση των φυσικών προσώπων που είχαν εμπλακεί στην υπόθεση. Αποφυλακίστηκε ο Αχιλλέας Μπέσος (οι φρίμες λένε ότι θα έσειε υποψήφιό της για δήμαρχος Βόλου) και σύντομα θα γίνει το ίδιο και για τον Γιώργο Τσακογιάννη, αφού οι αίτηση του για αποφυλάκιση έχει γίνει δεκτή και αναμένεται εντός των ημερών να βγει από τη φυλακή καταβάλλοντας εγγύηση 350.000 ευρώ. Η εξελίξη αυτή ενίσχυσε την άποψη ότι το ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο σαπίζει και «βρομάει», με αποτέλεσμα οι ελπίδες να δύομενες κάποιοι σοβαρό επενδυτή να ασχολείται μ' αυτό μειώνονται συνεχώς, άρα και οι πιθανότητες να δούμε καλύτερο θέαμα.

■ ΚΡΙΣΤΙΑΝ ΝΕΜΕΣΚΟΥ California Dreamin'

Κατά τη διάρκεια του πολέμου στο Κόσσοβο το 1999, σε κάντανο κοντινό χωριό της Ρουμανίας, ο σταθμάρχης του σιδηροδρομικού σταθμού –που είναι και μαριόδος στην περιοχή– δεν αφήνει να περάσει ένα νατοϊκό τρένο με στρατιωτικές προμήθειες, το οποίο επιβλέπουν Αμερικανοί. Εποι, οι αμερικανοί στρατιώτες θα μείνουν μερικές ημέρες στο χωριό και στα μάτια των ντόπιων θα αντιπροσωπεύουν την «ευκαιρία», μια ευκαιρία για τον καθένα να πετύχει το σκοπό του.

Ο Κριστιάν Νεμέσκου γύρισε αυτήν την ταινία το 2006. Λόγω όμως ενός θανατηφόρου ατυχήματος δεν πρόλαβε να την τελειώσει, με αποτέλεσμα η ταινία να μείνει ανολοκλήρωτη. Δεν έρουμε, αν ζόύσε ο σκηνοθέτης, ποια τελική μορφή θα έδινε στην ταινία. Ομως, από αυτό που βλέπουμε, μπορούμε σήμουρα να πούμε ότι πρόκειται για μια ταινία με έντονα κριτική και σατιρική διάθεση σε αρκετά

μουντό και μελαγχολικό φόντο. Δεν είναι μόνο η διαφορά και η σύγκρουση των δύο πολιτισμών. Είναι και το πώς ο καθένας από την πλευρά του προσπαθεί να κερδίσει από τον άλλον. Μέσα από αυτή τη διαδικασία παραπτούμε τη δομή της ταυτότητας της σύγχρονης ρουμανικής –μάλλον και βαλκανικής– κοινωνίας.

Ο Νεμέσκου (αν και δεν πρόλαβε να αφήσει πίσω του μεγάλο έργο, καθώς αυτή είναι η μόνη μεγάλου μήκους ταινία του, ενώ έχει κάνει κάπιτοσες μικρού μήκους) είναι και αυτός συνεχιστής μίας σύγχρονης τάσης στο ρουμανικό κινηματογράφο, που έχει θέσει τον πήχη των απαιτήσεων αρκετά ψηλά. Βέβαια, ο αργόσυρτος ρυθμός αυτής της ταινίας την καθιστά κουραστική και βαρετή ενίστε, εφόσον ο μύθος της θα μπορούσε να εξελιχθεί και με πιο πυκνή γραφή, χωρίς να χάσει στο παραμικρό. Κι αυτό

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Και τώρα, για άλλη μια φορά, τι κάνουμε;

◆ Για να είμαστε πιο συνεπής, στο «αποφασίζομεν και διατάζομεν» δόθηκε μεγαλύτερη σημασία όσον αφορά τη σημερινή φασιστική κοινοβουλευτική δημοκρατία, που έλκει την καταγωγή της –χωρίς διακοπή– από τη φασιστική χούντα του Παπαδόπουλος και CIA, που με τη σειρά της –χωρίς διακοπές– έλκει την καταγωγή της από το Γ' Ψηφισμα του 1946, Περί εκτάκτων μέτρων αφορώντων την δημοσίαν τάξιν και ασφάλειαν». Ολοι οι σκύλοι μια γενιά...

◆ Ακριβώς τον Ιωάννη Λαδά της χούντας, «καθαρά χέρια», θύμισε ο νεοναζί Μιχαλολιάκος. Καθόλου περιέργο που και ο Παναγιώταρος «κοσμεί» το μαγαζί του με φωτογραφίες των «εκλεκτών» πρωταγωνιστών της φασιστικής χούντας.

◆ Για δε, ρε, που μας δουλεύουν με την «αποταμίευση». (Τώρα που δεν υπάρχει δίφραγκο ούτε για ταξί...).

◆ Αντε, γαποταμιευτείτε, κερατάδες!

◆ «Στο φασισμό, το κεφάλαιο και η εργασία δεν αντιπροσωπεύουν πλέον δύο ξεχωριστές τάξεις. Στο πλαίσιο των εταιριών δεν υπάρχουν οι καπιταλιστές και οι προλετάριοι, αλλά οι διευθύνοντες, οι επικεφαλής της οικονομίας και οι εργαζόμενοι, που συνεργάζονται για το καλό της επιχείρησης». (Luigi Alessio: «Storia del Lavoro», Varese, 1940). Περί Μεταξά, Χίτλερ, Μουσολίνι, Χρυσαύγουλων και άλλων παρεμφερών συνομοταξιών (χωρίς να ξεχνάμε τον ΝΔήτη Κ. Λάσκαρη, που ως υπουργός Εργασίας είχε καταργήσει την πάλη των τάξεων...)

◆ Μιας και «γίνεται λόγος» –και ψιλοντόρος– για την «αλληλέγγυων» οικονομία, απλώς υπενθυμίζουμε στους θια-

Ι) ΈΤΟΙ;
ΙΙ) ΈΤΟΙ;

σώτες της και μόνο ότι ο Μπουσολίνι είχε τέτοιες ιδέες... (από το ως άνω βιβλίο του Alessio, κεφάλαιο 16, «Η εργασία στη φασιστική Ιταλία». Γιατί οι προθέσεις –αγαθές;– οδηγούν στην κόλαση...).

◆ Ακου, λοιπόν, σαν δεν αγωνίζεσαι, έχεις ήδη πεθάνει.

◆ «Εδώ φαίνεται πως ο κ. Κουβέλης προσπαθεί να εφαρμόσει σε ελληνικά πλαίσια τη θεωρία του “full employment”, τη θεωρία δηλαδή για ολοκληρωτική απασχόληση. Η θεωρία, όμως, αυτή είναι μια “αρνητική θεωρία”.

Οι υποστηρικτές της επιδιώκουν να αφιβλύνουν τα δεινά του καπιταλιστικού συστήματος από την ανεργία. Δε δίνει η θεωρία αυτή απασχόληση με ανώτερη παραγωγικότητα. Δίνει μονάχα “απασχόληση”. Και η χιτλερική όμως οικονομία δημιουργούσε δουλευτές σκλάβους σε καταναγκαστικά έργα (συγκοινωνιακά κ.λπ.), για να μπορέσει ν' αντιμετωπίσει την ανεργία και να κάνει πρετοιμασίες για τη φασιστική εισβολή στις άλλες χώρες. Το πρόβλημα αυτό της ανεργίας το αντιμετωπίζει σε οξύτατο βαθμό τόσο η Αμερική όσο και η Αγγλία». (Δ. Μπάτση, «Η βαριά βιομηχανία

στην Ελλάδα», σ. 444). ◆ Εχασε, λέει, ο Μάθιου Μακ Κόνχι 14 κιλά για τις ανάγκες ενός ρόλου του. Μα γιατί δεν εφάρμοζε κατά γράμμα ένα από τα κυκλοφορούντα Μνημόνια; Βέβαια, μετά θα ήταν «μακαριστός», αλλά η... δίαιτα θα είχε πετύχει.

◆ Πρωί ψωμί, μεσημέρι ψωμί, απόγευμα ψωμί, βράδυ ψωμί. Α, ναι, και πιού νερό...

◆ ...«Κατά την δίκην του Γιακομόνι αντιβασιλέως της Αλβανίας, απεκαλύφθησαν τα

εξής: Εις το Μέγα Φασιστικόν Συμβούλιον της 15ης Οκτωβρίου 1940, το γενόμενον εις το παλάτσο Βενέτσια, υπό την προεδρίαν του Μουσολίνι, καθ' ην στιγμήν ο αρχιστράτηγος των εν Αλβανία ιταλικών στρατευμάτων, Σεμπαστιάνο Βισκόντι Πράσκα, ανέπτυσσε τα σχέδια της εκστρατείας κατά της Ελλάδος και απαριθμεί τας διαθεσίμους προς τούτο ιταλικά δυνάμεις και τον εξοπλισμόν των, διεκόπη αποτόμως από τον Μουσολίνι δηλώσαντα με στόμφον: “Καλά είναι, στρατηγέ μου, όλα αυτά που μας απαριθμησες. Αλλά, προκειμένου να εκστρατεύσω κατά της Ελλάδος, στηρίζομαι και εις έναν άλλο παράγοντα, πολύ σπουδαιότερον από τον προαναφερθέντα. Και αυτός είναι, ότι ο δήμαρχος των Αθηνών με εβεβαίωσεν ότι, όταν εγώ κηρύξω τον πόλεμον κατά της Ελλάδος και εισβάλω εις τα εδάφη της, αυτός θα κάμη συλλολητήριον

εναντίον του πολέμου και θα ματαιώσει την κατά της Ιταλίας επιστράτευσιν”.

Σημειωτέον, ότι η ανωτέρω δήλωσης του Μουσολίνι έρχεται μετά την εις Ιταλίαν επίσκεψην του Κ. Κοτζιά και την υπ' αυτού δοθείσαν εις την εν Αθήναις και επί της οδού Παπησίων “Κάζα ντ' Ιτάλια” διάλεξιν περί του εν Ιταλία κρατούντος διοικητικού συστήματος, εις ην συν άλλοις έπλεξε το εγκώμιον του ιταλικού φασισμού.

...Γράφει ο Παπάγος εις το βιβλίον του: “Ο πόλεμος της Ελλάδος 1940-1941” (σελ. 209): “...Κατά την τελευταίαν ταύτην περίοδον, την προηγηθείσαν της 28 Οκτωβρίου, θα αντενδεικνύετο, λόγω των σαφώς απειλητικών μέτρων των λαμβανομένων υπό της Ιταλίας η επιστράτευσης περισσοτέρων ελληνικών δυνάμεων και το ΓΕΣ είχεν εγκαίρως εισηγηθεί εις την κυβέρνησην την ανάγκην λήψεως σοβαροτέρων μέτρων ασφαλείας. Αλλ' η Ελληνική Κυβέρνησης, λαμβάνουσα υπόψιν τας γερμανικάς συστάσεις, όπως μη δώση η Ελλάς αιφορμάς προκλήσεως, και τος διαβεβούσεις, ότι εν τοιαύτη περιπτώσει, η Γερμανία δεν θα επέτρεπε την κατά της χώρας μοις ιταλικήν επίθεσιν, δεν ενέκρινε τα παρό του Γενικού Επιτελείου Στρατού προταθέντα μέτρα”. (Ι.Γ. Κορωνάκη, «Η πολιτεία της 4ης Αυγούστου», Αθήναι, 1950).

Βασίλης

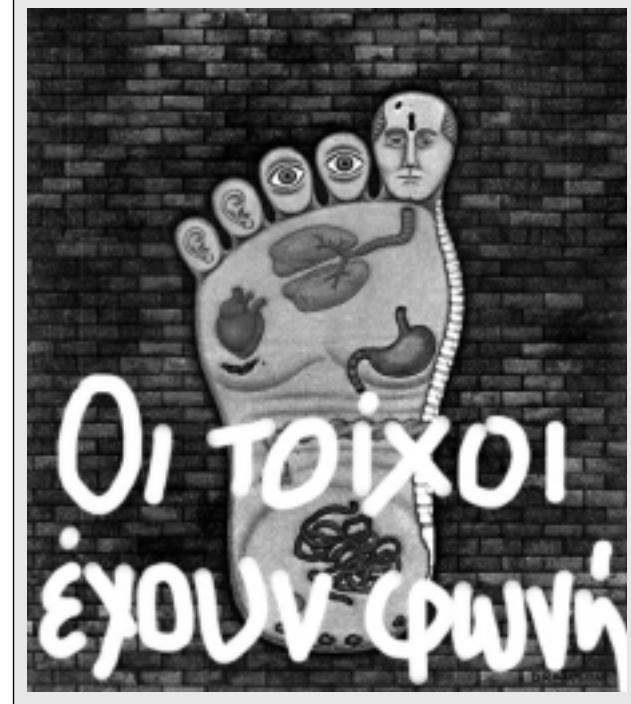

λαδή και «χάπι εντ». Η γελοιότητα σε όλο της το μεγαλείο. Αποκορύφωμα ο ρόλος του Τζον Τραβόλτα, που παιζει τον σκηνή διεφθαρμένο μπάτσο. Ολα τα λεφτά.

Ελένη Π.

Δουλεμπόριο

Και γραφείο εύρεσης προσωρινής εργασίας έστιησε η «Εθελοντική Ομάδα Δράσης» της Πιερίας, η ίδια που είχε ξεκίνησει το «κίνημα της ποτάτας». Με μεροκάμπτο 25 ευρώ (μικτά) για πλήρες οχτάρωρο μπορείς να μαζέψεις αικινίδια σήμερα, ελιές αύριο. Και βέβαια, κανένας δε θα τάρει το εργόσημο, γιατί δε θα μείνει τίποτα από το μεροκάμπτο. Πόσο ήταν το μεροκάμπτο στις αγροτικές εργασίες μέχρι πέρυσι; 35 ευρώ για μετανάστες, 40 για Ελληνες (χωρίς ένσημο πάντοτε). Είδατε πόσο ωραία δουλεύει ο «εθελοντισμός» και η «αλληλέγγυα οικονομία»; Καταθέτουν τη δική τους συμβολή στην «κινεζοποίηση» των εργαζόμενων.

◆ Ο ΚΑΛΥΤΕΡΟΣ ΑΡΙΣΤΕΡΟΣ ΨΑΡΡΑΣ ΣΤΗΝ ΑΠΑΓΚΙΣΤΡΩΣΗ – ΜΠΡΑΒΟΟΟΟΟ – ΜΠΡΑΒΟΟΟΟΟ – ΥΠΟΚΛΗΘΕΙΤΕ – ΧΕΙΡΟΚΛΩΤΣΗΣΤΕΤΩΝ (πλακάτ)

Ο τύπος είχε έμπνευση. Πήρε ένα κομμάτι χάρημποτ, κόλλησε πάνω μια φωτογραφία του Κουβέλη, την πλασίωσε με τις λέξεις που ήθελε (τυπωμένες κομμάτι-κομμάτι σε εκτυπωτή), έβαλε κι ένα καδρονάκι και κατέβηκε στο Σύνταγμα. Αδιαφορώντας, φυσικά, για ορθογραφίες και άλλες τέτοιες λεπτομέρειες. Ο καθένας με τον πόνο του. Ποιος έρει, ίσως κάποια στιγμή να είχε ψηφίσει ή σταυρώσει Κουβέλη.

◆ Εν. Ελευθέρων Επαγγ/πάνω Εμπόρων Πολυγύρου & Κ. Χαλκιδικής – Τα φέματα τελείωσαν! Οι αντοχές μας τελείωσαν! (πλακάτ)

Σε αντίθεση με την ατομική πρωτοβουλία του προηγούμενου, εδώ είχαμε συλλογική πρωτοβουλία. Τα πλακάτ ήταν αρκετά, όλα σε μπλε χρώμα (η υπογραφή) και σε κόκκινο (το σύνθημα). Ήθελαν για να προσφέρουν στήριξη στον Κροκίδη, τον πρόεδρο του συνδικάτου των εμπόρων, που έδωσε το δικό του σόου στην απεργία της 18ης Οκτωβρη. Προεκλογικά έδινε σόου υπέρ της ΝΔ και του Σαμαρά, του οποίου υπήρξε και σύμβουλος (τύποις, βέβαια). Τζερτζελές να γίνεται, ένας κόσμος να ελέγχεται πολιτικά και κάποιοι να χτίζουν βίβημα προς βίβημα την καρέρα τους. Γιατί όχι ο Κροκίδης; Τι του λείπει για να κερδίσει κάποια στιγμή μια βουλευτική εδρούλα, που θα σημάνει την καταξίωσή του στα ύπτατα αξιώματα;

◆ Απεργία σημαίνει δεν παράγω, δεν καταναλώνω – Φαγητό και καφέ έχω και στο σπίτι! – Μήπως να κάναμε ένα σωματείο για επαγγελματίες συνδικαλιστές; – Ισως τότε οι υπόλοιποι εργαζόμενοι να κάναμε αληθινή απεργία – ΕΣΕ (τρικάκι, απεργία 18/10, Θεσσαλονίκη)

Η πρώτη ώψη του τρικ ξεκίνα με το αυτονόητο (απεργία σημαίνει δεν παράγω) και ολοκληρώνεται με το βλακώδες. Γιατί είναι βλακεία να επικαλούμαστε το φαγητό και τον καφέ που έχουμε στο σπίτι, όταν τα υλικά είναι και πάλι αγορασμένα, άρα η κατανάλωση είναι δεδομένη. Ας που αν μαγειρέψεις και φτιάξεις καφέ μέρα απεργίας, έχεις κάνει και παραγωγή!

4μηνη Οικονομική Εξόρμηση

Οκτώβρης 2012
Γενάρης 2013

Αριθμός λογαριασμού
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
100/87804638

Εκπαίδευση παπαγάλων και ρουφιάνων

Η ειδηση πέρασε στα φιλά (μόνο στο Interneτ, αν δεν κάνουμε λάθος) και όπως θα αντιληφθείτε από το περιεχόμενό της η αποσιώπηση δεν έγινε τυχαία. Το Ιδρυμα Κόνραντ Αντενάουερ (Konrad Adenauer Stiftung), εργαλείο του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος των Μέρκελ-Σόιμπλε, διοργάνωσε σεμινάρια εκπαίδευσης για ελληνες δημοσιογράφους στην Αθήνα. Εκπαιδεύεται σεμινάρια είναι, μεταξύ άλλων, ο γερμανός πρέσβης Βόλφγκανγκ Ντολντ, το μέλος της «ομάδας δράσης» (που διευθύνεται από τον Χορστ Ράιχενμπαχ) Γιενες Μπάστιον, ο Γ. Τζογόπουλος του «πανταχού παρόντος» ΕΛΙΑΜΕΠ και ο γνωστός και μη εξαιρετέος Τάσος Τελογλου του συγκροτήματος Αλαφουζόου.

Παλιότερα, το Ιδρυμα Αντενάουερ εκπαίδευε συνδικαλιστές, τώρα εκπαίδευε δημοσιογράφους. Οπως γράφτηκε, «μέχρι τώρα, η σχέση του ιδρύματος (καθώς και της γερμανικής πρεσβείας) περιορίζεται στη στενή επαφή που είχε με δυο τρεις γνωστούς δημοσιογράφους, αλλά τελευταία ενδιαφέρεται και για τη νέα γενιά των ελλήνων δημοσιογράφων». Δεν χρειάζεται να πούμε τι τους μαθάνουν. Για παράδειγμα, ο εκπρόσωπος της task force διδαξε το μάθημα «Οικονομική προσφρογή της Ελλάδας και δομικές μεταρρυθμίσεις». Εκπαιδεύουν παπαγαλάκια και ρουφιάνους, ώστε να μπορούν να εκλαϊκεύουν την πολιτική της βαρβαρότητας, αλλά και να υπερασπίζονται με στιλ τα γερμανικά συμφέροντα στην Ελλάδα, που πλέον δεν είναι τόσο αγαπητά.

Σακάτεψαν τον κόσμο στις «Σκουριές»

Περισσότεροι από 2.000 άνθρωποι βάδισαν την περασμένη Κυριακή στο ανηφορικό μονοπάτι του δάσους των «Σκουριών», για να διαμαρτυρηθούν για μια ακόμη φορά για την κατασκευή εργοστάσιου χρωστού από τον Μπόμπολα και τους συνεταίρους του. Μέσα στο δάσος, πάνω στο βουνό, δέχτηκαν μια άγρια επίθεση από τα ΜΑΤ, που μακέλεψαν τον κόσμο, καθώς αυτοί ήταν απροετοίμαστος για σύγκρουση. Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός ότι επικεφαλής της διαδήλωσης, όταν οι οδοιπόροι έφτασαν κοντά στα ΜΑΤ, τέθηκαν γυναίκες, οι οποίες απευθύνονταν στα ένοτολα γυρούνια σαν ν' απευθύνονταν στα παιδιά τους.

Ήταν τέτοια η αγριότητα των ΜΑΤάδων, που χτύπησαν γυναίκες και παιδιά καθώς έτρεχαν στη χωμάτινη δασική κατηφόρα για να γλιτώσουν, ενώ έβριζαν τις γυναίκες με τον πιο χυδαίο τρόπο. Εσπασαν με τα κλομπά παρμπρίζ αυτοκινήτων, ενώ άνοιγαν τις πόρτες και πετούσαν μέσα στ' αυτοκίνητα χημικά, με κίνδυνο οι άνθρωποι να πάθουν

μεγάλη ζημιά. Πολλά αυτοκίνητα συγκρούστηκαν μεταξύ τους, ενώ είναι ευτύχημα που δεν προκλήθηκε κάποιο σοβαρό ατύχημα.

Το βράδυ επιπλέονταν και πάλι στον κόσμο που συγκεντρώθηκε έξω από την Αστυνομική Διεύθυνση Χαλκιδικής, όπου μεταφέρθηκαν οι 14 συλληφθέντες. Ήταν τόσο αποθραυσμένοι οι μπάτσοι, που δεν δίστασαν να προτηρακίσουν την τοπική βουλευτίνα του ΣΥΡΙΖΑ, μολονότι τους δήλωσε την ιδιότητά της. Σε βίντεο έχει καταγραφεί μπάτσος να της φωνάζει ουρλιάζοντας το όνομά του, έχοντας κωλύσει το πρόσωπό του στο δικό της, σημάδι του ότι αισθανόταν απόλυτα ασφαλής έναντι των ανωτέρων του. Είναι φανερό ότι η εντολή από ψηλά ήταν «τσακίστε τους για να μην ξανασηκώσουν κεφάλι».

Οι συλληφθέντες κατηγορούνται για «στάση» και ένας και για «βαριά σωματική βλάβη». Πήραν το τριήμερο του αυτοφώρου και θα δικάζονταν την Πέμπτη, μέρα που εμείς φεύγαμε για το τυπογραφείο.

Ξεσάλωσε ο Δένδιας

Οι καταγγελίες των συλληφθέντων της αντιφοριστικής μοτοτοπορείας για άγριους ξυλοδαρμούς, καφίματα, χτυπήματα με τέιζερ (όπλα που εκκενώνουν ήλεκτρονική ενέργεια) έγιναν αμέσως μόλις αυτοί επικοινώνησαν με τους δικηγόρους τους, οι οποίοι τους είδαν και έφριξαν. Ομως, τα παπαγαλάκια των ελληνικών ΜΜΕ (με την εξαίρεση του «Ριζοσπάστη» και της «Αυγής») δεν έγραψαν λέξη. Θέμα δημοσιογρήθηκε όταν οι καταγγελέες βγήκαν στον Guardian και στη συνέχεια αναπαράχθηκαν και από άλλα ξένα έντυπα.

Η πρώτη αντίδραση του Δένδια ήταν αμυντική. Οταν κατηγορήθηκε γιατί δεν διέταξε ούτε καν ΕΔΕ, μετά τις καταγγελίες των συνηγόρων, απάντησε πως έχει επιληφθεί η Δικαιοσύνη (πράγματι, ο ανακριτής στον οποίο προστήθησαν οι συλληφθέντες ζήτησε να ερευνηθούν οι καταγγελίες τους) και αν διέταξε και ο ίδιος έρευνα θα κατηγορούνταν ότι παρεμβαίνει στο έργο της Δικαιοσύνης.

Φαίνεται, όμως, ότι του τράβηξαν τ' αυτιά από το Μαξίμου και του ζήτησαν να περάσει στην αντεπίθεση και να υπερασπιστεί τους μπάτσους.

Δεν γίνεται ο πρωθυπουργός να λέει ότι «βγάλαμε τις κουκούλες από μερικούς» και ο αρμόδιος υπουργός ν' αφήνει ακαλύπτους τους μπάτσους. Ετσι, σε δύο διαδοχικές συζητήσεις στη Βουλή, ένας Δένδιας εκτός εαυτού απειλούσε με αγωγή τον Guardian και ταυτόχρονα αιθώνε τους μπάτους, υποστηρίζοντας ότι όλα είναι ψέματα των συλληφθέντων. Αυτές οι τοποθετήσεις, βέβαια, δίνουν γραμμή σε ιατροδικαστές και αστυνομία να κουκουλώσουν την υπόθεση, να βγάλουν λάδι τους μπάτους και να «φορτώσουν» τους συλληφθέντες.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»
Συνδρομές Ετήσια 85 ευρώ Εξάμηνη 45 ευρώ

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγλούπολες 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μπακατέλου 1 και Εγνατία, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΠΡΟΠΗ

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: ΠΕΤΡΟΣ ΓΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Ιερά Οδός 81 - Αθηνα

Απατεωνιές

Τα ταμειακά διαθέσιμα της χώρας φτάνουν μέχρι τις 15 Νοέμβρη, είτε ο Σαμαράς από τις Βρυξέλλες. Οι ντουντούκες της εξωνημένης ενημέρωσης το άρπαξαν και το μετέτρεψαν σε σλόγκαν που εγχύεται καθημερινά στις συνειδήσεις, δημιουργώντας και πάλι ένα κλίμα φόβου και αγωνίας, που σε απλά ελληνικά μεταφράζεται ως εξής: «Αν δεν πάρουμε τη δόση των 31,5 δισ. ευρώ, θα καταστραφούμε». «Θα πεινάσουμε» ή «Θα πάθουμε ασφυξία», όπως λέει ο Στουρνάρας. Και βέβαια, για «να πάρουμε» τη δόση, θα πρέπει να ψωφίστε το εφιαλτικό πακέτο των 13,5 δισ. ευρώ μαζί με τα συμπαροματούντα του, τις «διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις», όπως αποκαλούνται πλέον αυτά που παλαιότερα αποκαλούσαμε αντεργατικές ανατροπές.

Και βέβαια, οι ντουντούκες της παραπληροφόρησης δολοφονούν για μια ακόμη φορά την απλή αριθμητική. Τι σχέση έχει η δόση των 31,5 δισ. με τα ταμειακά διαθέσιμα του κράτους, με τη ζωή ή το θάνατο ενός ολόκληρου λαού; Το συντριπτικά μεγαλύτερο μέρος αυτής της δόσης (τα 26 από τα 31,5 δισ. δεν πρόκειται να περάσει στα ταμειακά διαθέσιμα του κράτους, αλλά θα πάει για την ανακεφαλαίωση των τραπεζών, ενώ με τα υπόλοιπα 5,5 δισ. η κυβέρνηση φιλοδοξεί να πληρώσει τους δανειστές (γίνεται λόγος για 3,5 δισ.) και με ότι περισσέψει να ξεπληρώσει ένα μέρος από τα περίπου 8 δισ. ευρώ που οφείλει σε διάφορους προμηθευτές και εργολάβους του δημόσιου.

Και πώς τα βγάζει πέρα το ελληνικό κράτος; Πώς πληρώνει μισθούς και συντάξεις; Πώς καλύπτει τα ελλείμματα, αφού ακόμη – παρά τη βάρβαρη δημοσιονομική πολιτική των τελευταίων ετών – δεν έχει φτάσει σε πρωτογενή πλεονάσματα; Πληρώνει μισθούς και συντάξεις εισπράττοντας φόρους και καλύπτει τα ελλείμματά του με τον λεγόμενο βραχυχρόνιο δανεισμό. Με εξάμηνα και τρίμηνα έντοκα γραμμάτια, τα οποία εκδίδονται σχεδόν κάθε μήνα και μέσω των οποίων συντηρείται η κερδοφορία των ελληνικών τραπεζών.

Κοντολογίς, για άλλη μια φορά κοροϊδεύουν και εκβίαζουν τον ελληνικό λαό. Θα το πούμε για πολλοστή φορά: τα δάνεια από το μηχανισμό «στήριξης» και από το ΔΝΤ δεν χρησιμοποιούνται για να πληρωθούν μισθοί και συντάξεις και γενικά για τη λειτουργία του ελληνικού κράτους. Χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για την αποπληρωμή των προηγούμενων χρεών. Για την πληρωμή τόκων και χρεολυσίων. Τα ποσά των «μηνμονιακών» δανείων αντιστοιχούν ακριβώς στα όσα οφείλει από προηγούμενα δάνεια το ελληνικό κράτος. Αν, μάλιστα, κάνουμε μια προβολή μέχρι το 2020, που υποτίθεται ότι είναι η χρονιά-ορόσημο για να γίνει βιώσιμο το ελληνικό χρέος, θα διαπιστώσουμε ότι, και μετά το «κούρεμα» που έγινε, υπάρχει ένα ποσό δανείων ύψους περίπου 100 δισ. ευρώ που πρέπει να αποπληρωθούν. Χώρια οι τόκοι που πρέπει να είναι άλλα τόσα. Γ' αυτά τα δάνεια έχ